

Ville Kailes

INTERNATIONAL WEEK 2017

Food Tasting

Opinnäytetyö
Johdonassistenttityö ja kielten koulutusohjelma

2020

View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk

powered by CORE

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijä/Tekijät	Tutkinto	Aika
Ville Kailes	Tradenomi (AMK)	Huhtikuu 2020
Opinnäytetyön nimi		46 sivua 6 liitesivua
International Week 2017 Food Tasting		
Toimeksiantaja		
XAMK – Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu		
Ohjaaja		
Päivi Korhonen		
Tiivistelmä		
<p>Opinnäytetyöni tein Kaakkoissuomen ammattikorkeakoululle, XAMK:lle. Työn tarkoituksena on tutkia International Week 2017-tapahtuman Food Tasting-osiota kehittämistarkoituksessa.</p> <p>Opinnäytetyössäni kerron kokemuksestani osana tapahtuman International Week 2017 suunnittelua ja toteutuksesta. Minun panokseni painopisteenä oli erityisesti tapahtuman Food Tasting-osion koordinointi ja toteutus yhdessä koulumme IB ja vaihto-opiskelijoiden kanssa.</p> <p>Työni teoriaosuudessa tuon esille mielestäni tärkeitä ja oleellisia tapahtumanjärjestämisen ideoita ja teorioita, joita käytän myöhemmin tapahtuman analysointiin. Tutkin tapahtumaa nimenomaan valitsemistani näkökulmista ja yritän löytää International Week 2017:n ja erityisesti sen sisällä järjestettävän Food Tastingin onnistuneet ja epäonnistuneet osa-alueet.</p> <p>Työni toinen osio on kvalitatiivista tutkimustyötä, jonka tein teemahaastatteluiden muodossa. Haastattelin työtäni varten niin opettajia, ruokaa valmistaneita IB- ja vaihto-opiskelijaryhmiä kuin tapahtumaan osallistunutta yleisöä. Keräsin kokemukset ja huomiot yhteen ja raportoin niistä työssäni. Keräsin myös haastateltavilta mahdollisia parannus- ja kehitysideoita, joiden avulla Food Tasting voisi olla entistäkin menestyksekkäämpi formaatti. Tien omia huomioita ja päätelmiä haastatteluiden vastauksiin perustuen, jotka keräsin yhdeksi helposti luettavaksi kokonaisuudeksi.</p> <p>Tapahtuma onnistui jopa yli odotusten. Toisen kerroksen aulan saavutettavuus mahdollisti helpon läpikilun; ihmiset osallistuivat tapahtumaan vain kulkemalla sieltä läpi. Maistiaisten jakaminen useammalle päivälle tuki tätä entisestään. Tapahtumaan osallistujat kaipaivat ruoka-annoksiin enemmän informaatiota ja esitykset samaan kerrokseen Food Tastingin kanssa. Haastatteluissa nousi esille myös mahdollisuus integroida tapahtuma entistäkin paremmin opetukseen.</p>		
Asiasanat		
Tapahtuma, teemahaastattelu, tapahtuman kehittäminen		

Author (authors)	Degree	Time
Ville Kailes	Bachelor of Business Administration	April 2020
Thesis title International Week 2017 Food Tasting		46 pages 6 pages of appendices
Commissioned by South-Eastern Finland University of Applied Sciences		
Supervisor Päivi Korhonen		
<p data-bbox="164 869 1457 981">Abstract</p> <p data-bbox="164 869 1457 981">The purpose of this thesis was to study the Food Tasting event of International Week 2017 in order to develop it in the future. The commissioner of this thesis was South-Eastern Finland University of Applied Sciences.</p> <p data-bbox="164 1014 1457 1126">In my thesis I will tell about my experience as a part of the planning, organizing and execution team of the International Week 2017. My role in the event was to coordinate and execute its Food Tasting sub-event with the IB and exchange students of the university.</p> <p data-bbox="164 1160 1457 1305">The theoretic section of the thesis highlights the essential event planning ideas and theories which were utilized to analyze International Week 2017. The objective was to find perspectives to study the successes and failures of the International Week and especially its sub-event Food Tasting.</p> <p data-bbox="164 1339 1457 1641">The second part of my thesis consists of qualitative research in form of semi-structured interviews. The data was collected by interviewing teachers, IB- and exchange students who prepared the food, as well as the event audience. The experiences and remarks of the interviewees were collected and reported in this thesis. While conducting the interviews, I asked people to think of possible ideas to improve the event and to remedy any eventual shortcomings they had encountered. I analysed the answers and suggested ideas and solutions to improve the event, and the conclusions were compiled into one easily readable entity.</p> <p data-bbox="164 1675 1457 1888">The event was a success even beyond expectations. The accessibility of a second-floor lobby allowed people to participate in the event just by passing through. This was further supported by dividing the Food tasting onto several days. The event participants wanted more information about their portions and they preferred enjoying the performances in the same storey as the tasting event. The interviews brought up a possibility to integrate the event in teaching/lessons even in a larger scale.</p>		
Keywords Event, semi-structured interview, event improvement		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	ORGANISAATION ESITTELY.....	6
3	TAPAHTUMAPROJEKTI.....	7
3.1	Tavoite.....	7
3.2	Tavoitteiden määrittely.....	8
3.3	Suunnittelu.....	10
3.4	Toteutus.....	11
3.5	Tapahtuman päättäminen.....	13
3.6	Tapahtuman resurssit.....	13
3.6.1	Raha.....	14
3.6.2	Aika.....	15
3.6.3	Tila.....	16
3.6.4	Henkilöstöresurssit.....	16
4	TIETEELLISET MENETELMÄT.....	17
4.1	Kvalitatiivinen metodi.....	17
4.2	Teemahaastattelu.....	18
5	INTERNATIONAL WEEK.....	18
5.1	Tapahtumaprojekti ja Food Tasting.....	20
5.2	Kolme päivää maistiaisia.....	24
6	TUTKIMUSTYÖ FOOD TASTING-TAPAHTUMAN KEHITTÄMISEKSI.....	27
6.1	Tiedon keruu ja analysointi.....	28
6.2	Odotukset ja tavoite.....	30
6.3	Resurssit.....	32
6.3.1	Haluaisimme tehdä näin, saisimmeko tähän rahaa?.....	32
6.3.2	Oikea aika, oikea paikka.....	33
6.3.3	Liian monta kokkia pilaa sopan.....	36
6.4	Ideota ja integraatiota.....	37

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA KEHITYSIDEAT	41
LÄHTEET	46

LIITTEET

Liite 1. Opiskelijakysymykset, suomi.

Liite 2. Opiskelijakysymykset, englanti.

Liite 3. Opettajakysymykset, suomi.

Liite 4. Opettajakysymykset, englanti.

Liite 5. Tapahtumaan käytettyjen painomateriaalien määrä ja luettelo.

Liite 6. Kysymysrunko Food Tasting:in aikana kerätyistä tapahtumayleisökysymyksistä.

1 JOHDANTO

Halusin tehdä opinnäytetyön Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun, Kouvolan kampuksen International Week-tapahtumasta, koska olen kiinnostunut kielistä ja kansainvälisyyden teemasta. Tapahtumaa on järjestetty muodossa, jos toisessa jo kymmenen vuoden ajan. Olin onnekas päästessäni osallistumaan sen suunnitteluun ja toteutukseen.

Opinnäytetyöni koostuu kolmesta osasta. Ensimmäinen osa työtäni oli olla osana International Week 2017 suunnittelua ja järjestämistä painopisteenään tapahtuman osa-alue Food Tasting. Kerron tässä työssäni kokemukseni projektityöskentelystä osana projektin työryhmää ja esitän oman työskentelyni eri vaiheet. Kerron myös, kuinka kommunikoin opiskelijaryhmien kanssa tapahtuman eri vaiheista.

Toinen työni osio keskittyy Food Tasting-tapahtuman analysointiin haastatteluiden kautta, joilla pyrin selvittämään opettajien, ruokaa valmistaneiden opiskelijoiden ja tapahtumaan osallistuneiden yleisön mielipiteet ja kokemukset. Tarkoitukseni tässä on selvittää, mikä Food Tasting:ssä toimii, mikä aiheutti närkästystä ja päänvaivaa ja ennen kaikkea, miten tapahtumasta voisi tehdä vieläkin paremman.

Kolmanneksi, kokosin huomioni yhtenäiseksi, esitettäväksi kokonaisuudeksi. Analysoin löytöjäni ja pyrin tuomaan niiden keskeiset ajatukset esille ja tämän perusteella pyrin kehittämään tapahtumaa. Samalla pyrin ideoimaan uusia lähestymistapoja tutkimustani pohjana käyttäen, tuomaan erilaiset ideat yhtenäisiksi kokonaisuuksiksi ja esittämään mahdollisia ratkaisuja esille nousseisiin ongelmiin.

2 ORGANISAATION ESITTELY

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu – Xamk muodostui 2017 Kymenlaakson ja Mikkelin ammattikorkeakoulujen fuusioitumisesta, kerrotaan oppilaitoksen nettisivuilla. Siellä opiskelee tällä hetkellä 9300 opiskelijaa ja henkilökuntana täällä toimii 750 ihmistä.

Oppilaitos toimii usealla paikkakunnalla Suomessa. Kouvolan kampus, jossa itsekin opiskelen, tarjoaa valittavaksi useita tutkintoja liiketalouden, kulttuurin ja terveydenhuollon aloilta. Kotkan kampuksella opiskellaan muun muassa insinööreiksi ja merikapteeneiksi. Mikkelissä eri rakennusalojen insinööreiksi. Savonlinnan kampuksella opiskelevat mm. tulevat jalkaterapeutit ja biotuotekniikan insinöörit. Näiden lisäksi oppilaitoksessa on Pienyrityskeskuksen Helsingissä oleva toimipiste. (XAMK, 2020)

Xamk:n strategiassa mainitaan visio kansainvälisyydestä. Oppilaitoksessa opiskelee lukuisia vaihto ja KV-opiskelijoita. Opiskeluita Xamk:ssa voi suorittaa sekä suomen että englannin kielillä valiten lukuisista koulutusohjelmista 59 AMK tutkinnon ja 26 YAMK-tutkinnon välillä opiskellen joko päivä- tai monimuoto-opiskeluna. (XAMK, 2020)

3 TAPAHTUMAPROJEKTI

Hanna Liskola-Kesosen kirja *Mitä, miksi, kuinka?* käsikirja tapahtumajärjestäjille jakaa tapahtuman järjestämisen vaiheet seuraavasti: Ensimmäisenä on tapahtumaidea, jota seuraa tavoitteiden määrittely, suunnittelu, toteutus ja päättäminen. Tapahtuma vaatii myös resursseja toteutuakseen, kertoo Professional Event Coordination -kirjan kirjoittaja Julia Rutherford Silvers. Hänen mukaansa resurssit on tunnistettava, jotta tapahtuman käytännöllisyys ja mahdollisuus onnistua tulisi selväksi.

3.1 Tavoite

Olen nähnyt monenlaisia tapahtumia, kiertänyt festareita, messuja ja markkinoita. Kuitenkin jokaisen tapahtuman takana on aina tarkoitus ja tarve eli tavoite, joka pyritään tapahtumalla toteuttamaan. Tapahtumien tavoitteita on lukuisia. Toiset tapahtumat pyrkivät markkinoimaan jotakin, toiset keräävät rahaa ja kolmannet järjestetään, koska on aina niin menetelty. Mielestäni jokainen tapahtuma tarvitsee tarkoituksen, jotta kukaan ylipäänsä kokisi tarvetta sellaisen järjestämiseen.

Jokaisella tapahtumalla on oltava mielikuva ja tarkoitus, toteavat Bowdin ym. (2002, 67) kirjassaan *Event Management*. Mielikuva, eli visio kuvaa tapahtuman pitkäaikaisia tavoitteita. Tarkoitus, eli missio kuvaa tapahtuman laajan

mittakaavan tavoitteet, jotka tapahtumalle on asetettu. Jokaisella tapahtumalla on oma erityinen ja uniikki tarkoitus, joka sillä pyritään saavuttamaan. Kaikki tapahtumat täyttävät tietyn, niiden järjestäjien asettaman, tarpeen. Tarpeet voivat vaihdella, mutta ovat keskeisiä mielikuvan ja tarkoituksen kehitykselle. (Bowdin ym. 2005, 69-70)

Vallon ja Häyrisen (2014, 111-113) mukaan jokaisella tapahtumalla on tavoite; joskus se vain pitää löytää. Kirjassa mainitut esimerkit kuvailevat tilanteita, joissa tapahtuman luonne määrää tapahtuman sisällön; onko tarkoitus lupsakkaasti viettää aikaa työporukassa vai kenties viihdyttää ulkomaisia, korkean profiilin asiakkaita? Halutaanko tapahtumalla kerätä rahaa vai nostaa yrityksen imagoa? Kirjoittajien mukaan tapahtumalla tulee olla konkreettinen tavoite jo pelkästään lopputuloksen mittaamista varten. Jos tavoiteltu päämäärä saavutetaan tai ylitetään, tapahtuma on ollut onnistunut.

Valitettavasti useimmassa tapauksessa tavoitteen määrittämiseen käytetään liian vähän aikaa. Usein tapahtuma järjestetään vain, koska on ennenkin ollut tapana tehdä niin tai koska toiset tekevät samoin. Tällainen puolittainen suunnittelu johtaa usein epämääräiseen lopputulokseen, joka on lähes mahdoton arvioida millään konkreettisella asteikolla, ja onnistumisen mitataankin vain järjestäjän tuntemuksella asiasta. Myös tavoitteet ja niitä arvioivat mittarit olisi asetettava korreloimaan keskenään; monen tapahtuman tavoitteet eivät täsmää mitattuun lopputulokseen. On siis tärkeää asettaa tavoite ja mittari samaan linjaan. (Vallo & Häyrisen 2014, 111-113.)

3.2 Tavoitteiden määrittely

Yleensä tapahtumilla on useita rinnakkaisia tavoitteita. Siksi jo tapahtuman suunnitteluvaiheessa olisi nostettava esille tapahtuman ensisijaiset tavoitteet. Ensisijaisen tavoitteen iskostaminen kaikkien mieleen helpottaa huomattavasti onnistuneen tapahtuman tuottamisessa. (Kauhanen ym. 2004, 45.) Tapahtumalle asetettujen tavoitteiden on oltava mitattavia ja realistisia, sillä muuten ne ovat vain epämääräisiä toiveita ja haluja, joita ei voi konkreettisesti mitata. Tällöin jää myös hahmottamatta tapahtumatta jääneet tavoitteet. (Bowdin ym. 2002, 71)

Kuvassa 1 esitetään tapahtuman tavoitteiden määrittely. Tavoitteet on jaettu kahteen pääkate-goriaan: välilliset tavoitteet ja välittömät tavoitteet. Monella tapahtuman järjestäjällä taloudelliset tulostavoitteet tulevat ensisijaisina. Tällaiset tavoitteet määritetään jo tapahtuman budjetointivaiheessa ja ne ovat jaettavissa välittömiin ja välillisiin. Välittömät tavoitteet tähtäävät kertaluontoiseen tuloon heti tapahtuman edetessä. Tällaisia tuloja ovat esimerkiksi suurten tapahtumien oheismyynti tai koulujen järjestämät myyjäiset. Taloudellinen tuotto on heti nähtävissä. (Kauhanen ym. 2004, 45.) Välittömät tavoitteet tähtäävät nimenomaan tietyn asian saavuttamiseen. Useimmat kertaluontoiset tapahtumat hakevat juuri tällaisten tavoitteiden saavuttamista. (Bowdin ym. 2002, 77.)

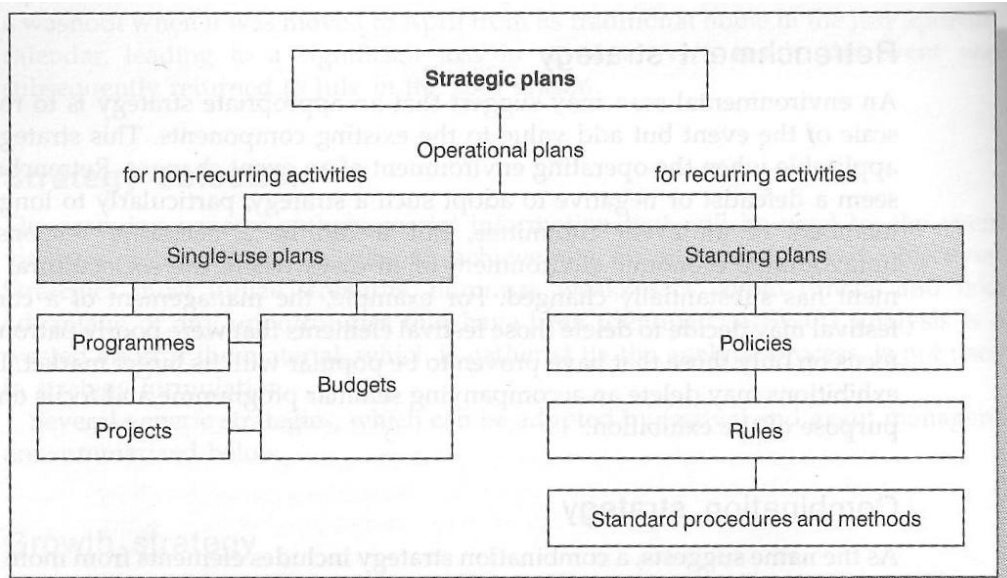

Figure 4.4 The hierarchy of plans
 Source: Stoner, Freeman and Gilbert, 1995.

Kuva 1. Tavoitteiden määrittely. Bowdin ym. 2002, 76

Välillisiä tavoitteita tavoitellessa tapahtumanjärjestäjät eivät niinkään hae tuottoa heti, vaan pyrkivät luomaan pohjaa tulevalle taloudelliselle tuotolle ja yhteistyölle. Välilliset tavoitteet ovat siltaa rakentavia hankkeita tähdäten usein pitkälle tulevaisuuteen. Näitä tavoitteita ovat esimerkiksi asiakastyytyvyyden ylläpitäminen, tulevien työntekijöiden kiinnostuksen herättäminen ja rekrytointi, tai uuden tuotteen lanseeraaminen; kaikissa näissä tähdätään pitkäaikaiseen tuottoon. (Kauhanen ym. 2004, 45-46.)

Taloudellisten tavoitteiden lisäksi Kauhanen ym. (2004, 46) mainitsevat sisällölliset tavoitteet. Kirjan mukaan sisällöllinen tavoite on ominaista etenkin taidetta esittelevissä tapahtumissa, jolloin järjestäjät panostavat erityisesti ohjelmiston tasokkuuteen. Tällaisissa tapahtumissa sisältö ratkaisee tapahtuman menestyksen pelkästään lipputuloja laskien. Nämä tapahtumat usein bräntävät itsensä ja luottavat imagoonsa lipputulojen varmistamiseksi. Sisällön tarjonta ratkaisee usein menestyksen tason. Kaikki sisällölliset tavoitteet eivät kuitenkaan pyöri rahan ympärillä; kansalaisten tietoisuus jotakin tiettyä aatetta tai asiaa kohtaan on myös eräs sisällöllisen tapahtuman muoto. Tapahtumalla on sisällöllinen tavoite myös silloin, kun pyritään keräämään yhteen ihmisiä yhteiseltä mielenkiinnon alueelta, oli se sitten uskonto, liikunta tai kissojen riskitminen.

Mielestäni tapahtumaa järjestäessä pitäisi lähtökohtaisesti huomioida tapahtuman tarkoitus ja luonne. Tapahtuman tulisi aina heijastaa yrityksen luomaa kuvaa itsestään. Esimerkiksi luontoystävällistä aatetta kannattava yritys, jonka järjestämässä yleisötilaisuudessa tarjoillaan virvokkeita muovisista kertakäyttöastioista, ei ole kovinkaan uskottava. Tapahtuma on mielestäni mahdollisuus vahvistaa omaa imagoa tapahtumaan osallistujille ja maailmalle; on ihan turha väittää yhtä, jos kaikki näkevät, että käytäntö on toinen.

3.3 Suunnittelu

Suunnitteluvaihe on tapahtuman eniten aikaa vievin vaihe. Riippuen tapahtuman suuruudesta se voi viedä useasta kuukaudesta useaan vuoteen. Mitä suuremmat puitteet tapahtumalle tarvitaan, sitä enemmän aikaa tilojen ja rekvisiitan varaamiseen on varattava. Tapahtumaa suunniteltaessa olisi hyvä pyrkiä hahmottamaan koko tapahtuman kulku alusta loppuun asti, jotta kaikki pikkuseikat, poikkeamat, mahdolliset hankaluudet, paikat ja erikoistarpeet tulisi kartoitettua etukäteen. Näin pyritään välttymään näiltä ongelmilta itse tilaisuuden aikana. (Vallo & Häyrinen 2014, 162-163.)

Suunnitteluprosessin on oltava sekä joustava että kokonaisvaltainen. Suunnittelussa on otettava huomioon suuri määrä tekijöitä, kuten esimerkiksi sää, kulttuuri, taloudellinen tilanne, politiikka, kilpailijat ja tapahtumaan osallistuva väestöryhmä, jotka voivat vaikuttaa tai jopa muuttaa tapahtuman luonnetta.

(Brown ym. 2002, 67) Tapahtuman suunnittelu auttaa hahmottamaan, ovatko tavoitteet mahdollisia ja saavutettavissa. Tavoitteiden tulee olla helposti ymmärrettävissä, jotta kaikki tapahtuman suunnitteluun ja toteutukseen osallistuvat osapuolet ymmärtävät ne. (Liskola-Keskinen 2004,9.) Suunnittelussa on otettava huomioon tapahtumayleisön tarve ja demografia. Tapahtuman tulee täyttää asiakkaan toiveet ja tavoitteet, jotka kannattaa suunnittelun aikana asettaa prioriteettijärjestykseen. Asiasta on hyvä tehdä konkreettinen lista laskevassa järjestyksessä ja auttaa asiakasta pukemaan tarpeensa ja tavoitteensa sanoiksi ja konkreettisiksi tapahtumatavoitteiksi. (Silvers 2012, 32-33.)

Suunnitteluvaiheessa on tärkeää pyrkiä kuulemaan kaikkia osapuolia ideoiden suhteen. On mahdotonta, että vain yksi henkilö osaisi keksiä kaikki ratkaisut ja varautua kaikkiin sattumiin. Tapahtumaa suunniteltaessa olisi suotavaa kysyä ideoita myös ulkopuolisilta ihmisiltä, koska hyvä idea voi tulla sieltä, mistä sitä ei odota ja kaikki ideat ovat suunnitteluvaiheessa hyödyllisiä. Yleisötapahtuman huomioitavia tahoja ovat yleisö, tapahtuman sidosryhmät ja yhteistyökumppanit sekä oman organisaation henkilökunta. Tapahtumaprojektia suunnitellessa olisi aina pyrittävä asettumaan kunkin tahon asemaan ja löydettävä nimenomaan sille taholle tärkeä tapahtuman aspekti, jotta tapahtuma onnistuisi. (Kauhanen ym. 2004, 48-49)

3.4 Toteutus

Tapahtuman toteutusvaihe on se hetki, kun kaikki huolellinen suunnittelu ja kaavailu muuttuvat todeksi. Tapahtuman toteutusvaiheen voidaan jakaa kolmeen osioon. Rakennusvaiheessa kulissit nousevat pystyyn, tarjoilupöydät tuodaan esille ja bändi alkaa virittelemään soittimiaan. Tämä vaihe on toteutuksessa yleensä eniten aikaa vievä osuus. Itse tapahtuma, jota on suunniteltu kuukausia tai jopa vuosia kestävä tähän nähden vain hetken, mutta on samalla kaiken työn ja vaivan kulminaatio. Tapahtumalla tällä hetkellä on jo oma liikevoimansa, joka vie toivottavasti hyvin rasvattua koneistoa eteenpäin, pienistä hikoista välittämättä. Itse tapahtumaa seuraa purkuvaihe, joka on rakennusvaihetta huomattavasti nopeampi. (Vallo & Häyrinen 2014, 168-169.)

Jotta tapahtuma onnistuisi, sille kannattaa järjestää etukäteen kenraaliharjoitukset. Kenraaliharjoituksissa käydään läpi kaikki ohjelma, tarkistetaan tekniikan toimivuus, kelloitetaan puheiden pituudet ja varmistetaan kaikille oma täsmällinen paikka. Kenraaliharjoituksissa kaikkien ohjelmanumeroiden olisi oltava läsnä. Esiintyjien järjestys, sisääntulo ja tekniset välineet käydään läpi. Olisi erittäin suotavaa, että esiintyjät harjoittelevat ja pitävät puheitaan etukäteen virheiden välttämiseksi, sillä pelkkä mikrofonista oman äänen kuuleminen saattaa hämmentää kokematon puhujaa. Tällainen valmistautuminen ja harjoitus valmistelevat puhujia esiintymispaikan tilaan, valaistukseen ja tunnelmaan, vähentäen huomattavasti hermostuneisuutta. Kenraaliharjoitukset olisi hyvä pitää vasta silloin, kun lähes kaikki on saatu valmiiksi, vaikkapa samana päivänä ennen itse tapahtumaa. Tällöin keretään vielä tekemään viimehetken muutoksia ohjelmaan tarpeen mukaan. (Vallo & Häyrinen 2014, 169.)

Tapahtuman johtaminen on usein sen projektipäällikön taidonnäyte. Hän on se henkilö, joka vastaa muiden tapahtuman tekemiseen osallistuvien tahojen koordinoinnista, aikatauluista ja siitä, että kaikki pitäytyvät suunnitelmassa ja virheitä ei tapahdu. Hyvä ilmapiiri tapahtumapaikalla on omiaan edistämään tapahtuman kulkua; talkoolaiset puhaltavat yhteen hiileen ja me-henki on korkealla. Tapahtuman alkaessa ei enää saa olla epävarmuutta, vaan kaikki suunnitellut palaset on oltava omilla tarkoilla paikoillaan. (Iiskola-Keskinen 2004, 11)

Tapahtuman aikana projektipäällikön tulee olla erillään mistään konkreettisesti tehtävästä ja koordinoida konsensusta, niin kuin kapellimestari orkesteria. Hänen tulee olla valmis reagoimaan ja ratkomaan ongelmatilanteissa, sekä ohjeistamaan muita työntekijöitä. On tärkeää nähdä, milloin ongelma on ratkaistavissa jonkun toisen toimesta ohjeita antamalla, ja milloin projektipäällikön on sitouduttava asiaan itse. (Iiskola-Keskinen 2004, 11.) Projektipäällikkö on ensimmäisenä ja viimeisenä vastuussa projektin toteutuksesta ja tapahtuman onnistuneesta kulusta (Kauhanen ym. 2004, 33.).

3.5 Tapahtuman päättäminen

Kaikki hauska loppuu aikanaan ja tapahtumapaikka on saatava järjestelyä luovutuskuntoon. Siivoaminen ja purkaminen vaatii järjestäjiltä oman panoksensa. On hyvä varmistaa, että tekijöitä on tarpeeksi ja kaikilla oma tehtävänsä. Purkutöihin olisi valittava sellaista henkilökuntaa tai talkoolaisia, jotka eivät ole olleet itse tapahtumassa mukana. Tämä takaa levänneen työvoiman loppusiivoukselle ja siivouksen tapahtuvan tehokkaasti. (Iiskola-Keskinen 2004, 12.)

Päättäminen tarkoittaa myös tapahtuman jälkimarkkinointia. Tämä voi olla vain kiitosorttien tai materiaalien lähettämistä osallistujille. On hyvä esittää ihmisille arvostusta heidän tekemästään työstä. Palautteen kerääminen on myös oleellinen osa jälkimarkkinointia. Tämä auttaa arvioimaan tapahtuman onnistumista, mittaa tavoitteiden täyttymistä ja on avuksi tapahtuman tulevaisuuden järjestämisessä. (Vallo & Häyrinen 2014, 185)

Tapahtuman päätteeksi voidaan myös laatia loppuraportti, joka sisältää tapahtuman tavoitteiden toteutumisen, budjetin toteutuksen ja tapahtuman tuoton, aikataulutuksen onnistumisen, selonteon tapahtuman projektiryhmän toiminnasta ja selvityksen ilmenneistä ongelmista, sekä listan mahdollisista parannusehdotuksista tulevaisuutta varten. Tapahtumaa pyritään myös arvioimaan eri sidosryhmien näkökannalta. Kuullaan yhteistyökumppaneiden, työntekijöiden ja osallistujien mielipiteitä ja arvioita tapahtumasta. (Kauhanen ym. 2004, 30)

3.6 Tapahtuman resurssit

Tapahtumaa suunnitellessa on tärkeää ottaa huomioon, mitä resursseja tapahtuman toteutusta varten on käytettävissä. Ensimmäiseksi tulee helposti mieleen raha. Ilman minkäänlaista rahallista panostusta tuskin mikään tapahtuma on nyttikestejä kummempi; itse asiassa nyttikesteissäkin on käytetty jonkun ihmisen varoja, ne eivät vain ole olleet sinun.

3.6.1 Raha

Hyvä nyrkkisääntö rahankäytölle on, että kaikki maksaa jotakin. Palvelut ja hyödykkeet vaativat materiaaleja ja työvoimaa. Jopa vapaaehtoistyövoima ja lahjoitukset vaativat hallinnointikuluja. Rahan hankkiminen lahjoitusten, sponsorien ja apupakettien avulla vaatii sekin rahallista panostusta; kaikki vie aikaa ja aika on tunnetusti rahaa. On muistettava, että mitä pienempi tapahtumabudjetti on, sitä tiukemmin tapahtumatavoitteet tulevat olla määriteltynä. Onneksi tapahtuman laatu ei ole kiinni suuresta budjetista. Budjettiin pitää suhtautua niin kuin suunnittelutyökaluun tai tiekarttaan, joka määrittelee, kuinka tapahtumaresurssit tulee käyttää projektin priorisoitavien tarpeiden mukaan. (Silvers 2012, 44-45.)

Tapahtuman rahalliset tulot tulevat pääosin oheistuotteiden ja pääsylippujen myynnistä, julkisista tuista ja sponsoreiden panostuksesta tapahtumaan. Valittavasti lipputulot konkretisoituvat vasta tapahtuman aikana eli tapahtuma alkaa tuottamaan tuloa vasta, kun kaikki on jo valmista. Tätä ilmiötä pystytään tasoittamaan myymällä tapahtumaan ennakkolippuja. Tällöin kassaan alkaa virtaamaan lipputuloja jo enne tapahtumaa. Samalla tapahtumapäivän lippujonot lyhenevät vähentäen tungosta tapahtumapaikalla lisäten näin ollen yleisön viihtyvyyttä. (Kauhanen ym. 2004, 104.)

Vallo & Häyrisen (2014, 150.) mukaan ”tapahtumaan saadaan kulumaan rahaa niin paljon, kun sitä on käytettävissä”. Siksi olisikin hyvä tehdä alustava kulusuunnitelma, jotta tiedettäisiin edes suurpiirteisesti, kuinka paljon rahaa tapahtuman järjestämiseksi tarvitaan. Budjettia suunnitellessa on otettava huomioon, minkä tyyppisen tapahtuman järjestää ja kenelle tapahtuma on suunnattu; kirjoittajien mukaan esimerkiksi pääosin miesvaltaisen tapahtuman ruokamenot ovat huomattavasti suuremmat, kun naisille suunnatun vastavan.

Budjetin suunnittelussa on ensiarvoisen tärkeää luoda totuudenmukainen tulostavoite. Monet kotimaiset tapahtumat ovat olleet rahavaikeuksissa. Tämä on johtunut puutteellisesta talouden suunnittelusta ja epärealistisista tulostavoitteista. On erittäin tärkeää seurata budjettia reaaliajassa ja pitää kulupää-

töksissä tarkka kuri. Valitettavasti vieläkin tapahtumanjärjestäjät luovat tapahtumalleen epärealistiset tulostavoitteet ja samalla aliarvioivat menoja. Sponsoritulot ja yleisömäärät on arvioitava realistisesti, jotta tapahtuma ei ajaudu konkurssiin. (Liskola-Keskinen 2004, 76-77.)

3.6.2 Aika

Kaikista käytettävissä olevista tapahtumaresursseista ainoa rajallinen on aika. Rahan loppuessa voi värvätä vapaaehtoistyöntekijöitä. Tilan loppuessa voi soveltaa luovia ratkaisuja esimerkiksi ulkoilmateltan muodossa. Mutta kun aika loppuu, niin silloin se loppuu; sitä ei voi pyytää, lainata tai anastaa enempiä. Tämä on suurin ero tapahtumaprojektissa verraten muihin projekteihin. Tapahtumapäivä on lähes poikkeuksetta määrätty etukäteen, eikä sitä käy siirtäminen. (Silvers 2012, 44.)

Resurssinomaisen luonteensa lisäksi aikaa kannattaa huomioida myös tapahtuma-ajankohdan valinnassa. Toisille organisaatioille sopii aikaiset aamut, toiset arvostavat myöhäisiä iltoja. Aamulla järjestettäviin tilaisuuksiin pääsee yleensä useampi osallistuja, sillä usein päivän aikana saattaa tapahtua yllättäviä menoja, eikä tapahtumaan päästä etukäteisilmoituksista ja aikeista huolimatta. (Vallo & Häyrinen 2014, 147.)

Ajallisesti maanantait ja perjantai-iltapäivät voivat olla osallistujille vaikeampia, kuin muut viikonpäivät. Erityisesti alkukesän perjantai-illaksi suunniteltu tapahtuma voi jäädä melko autioksi, sillä osallistujilla voi olla omia viikonloppusuunnitelmia. Tämä tekee keskelle viikkoa sijoittuvasta tapahtumasta turvallisemman osallistujamäärien kannalta. Poikkeus tulee tähän muutaman päivän kestoisissa tapahtumissa, jotka kannattaa sijoittaa viikon alkuun tai loppuun, jottei työviikko katkeaisi kesken. Suomessa vuodenajatkin vaikuttavat tapahtumaosallistumisiin; kesällä osallistujat ajavat pitempiäkin matkoja päästääkseen tapahtumaan, kun talvella puolestaan pelottaa pimeät ja liukkaat tiet. Suurempaa tapahtumaa järjestettäessä tulisi huomioida kauden mahdolliset muut tapahtumat päällekkäisyyksien välttämiseksi ja omien kävijämäärien varmistamiseksi. (Vallo & Häyrinen 2014, 148.)

3.6.3 Tila

Entisen liikuntaopettajani hokemaa ”Tilankäyttö on sallittua” voi hyvin rinnastaa myös tapahtuman ja etenkin tapahtumapaikan järjestämiseen. Lähes kaikki tapahtumassa tarvitsee fyysisen tilan toimiakseen, olkoon se sitten tila tarvikkeille, paikka buffettipöydälle tai puhujan koroke. Tapahtumaa suunniteltaessa on huomioitava tapahtumapaikan käytettävissä oleva tila ja pyrittävä käyttämään se parhaansa mukaan hyväkseen. Tilaa tarvitaan myös osallistujille, yleisölle ja omille kanssatyöntekijöille. Tilaa käytettäessä on huomioitava etäisyydet, turvamääräykset kattojen korkeudet, huoltoreitit, kulkuväylät ja kaiken näkyvyys. (Silvers 2012,45.)

Tapahtumapaikkoja Suomesta löytyy mitä erilaisempia: hylätty tehdas, vanha varastohalli tai kehräämö on oivallinen paikka järjestää tapahtuma. Paikan valinnassa tulee huomioida paikkakunta. Tapahtumanjärjestäjän on huomioitava, että itselleen vieraalla paikkakunnalla järjestettäessä tapahtumaa kaikki on alustavasti vierasta. Hyvä tapahtumapaikka huonolla sijainnilla lisää kuljetuskustannuksia ja voi vaikuttaa kävijämääriin. Tämä korostuu moninkertaisesti, jos tapahtumaa lähdetään järjestämään ulkomaille. Silloin on otettava huomioon vieraan maan kulttuuri ja lainsäädäntö. (Vallo & Häyrinen 2014, 141.)

Toisaalta, tapahtumapaikaksi sopii tila kuin tila, se on vain valittava sopimaan tilaisuuteen. Rekvisiitta, kukat ja musiikki voivat pelastaa paljon tylsässäkin ympäristössä. Tärkeinä on huomioida tilaisuuden laatu ja siihen osallistuvat ihmiset. Arvokas tilaisuus vaatii arvokkaat tilat, kun taas kevyempi tilaisuus sammoissa tiloissa voi tuntua tunkkaiselta. Erikoinen tapahtumapaikka voi myös lisätä kävijöiden kiinnostusta tapahtumaa kohtaan. Esimerkiksi paikka, jonne muuten kävijöille ei ole mitään asiaa voi viehättää. (Vallo & Häyrinen 2014, 142-145.)

3.6.4 Henkilöstöresurssit

Henkilöstöresurssit voidaan jakaa kahteen ryhmään: Palkattuihin työntekijöihin ja talkootyövoimaan. Näiden kahden ryhmän välillä on pidettävä selkeä ero. Palkatut työntekijät myyvät työpanoksensa. Talkoolaiset tekevät ilmaista työtä kiinnostuksesta tapahtumaa tai sen edustamaa aatetta kohtaan. Kenenkään talkoolaisen ei pidä antaa kuvitella, että jotkut heidän ryhmästään saavat

konkreettista palkkaa, sillä silloin tältä ryhmältä häviää työmotivaatio. Palkkomanekin työvoiman voi palkita, mutta ei rahallisesti. Tähän sopivia palkintoja on esimerkiksi diplomit tai henkilöstön juhlat, jotka päinvastoin toimivat motivaatiotekijöinä talkoolaisille. (Kauhanen ym. 2004, 105.) Palkattavien ihmisten laatu ja määrä tulisi olla hyvin määrätty jo suunnitteluvaiheessa ja koordinoitua tapahtuman tarpeen mukaan. Tapahtumaa suunniteltaessa onkin hyvä varmistaa, mitä tehtäviä tapahtuman aikana tulee täyttää ja kuinka monta ihmistä kuhunkin tehtävään tarvitaan. (Bowdin 2002, 92-93)

Henkilöstöressurssien ohjaaminen on sitä, että asetetaan riittävästi oikeanlaisia henkilöitä oikeisiin paikkoihin. Jos tämä ei toteudu, projektihenkilöstö joutuu tekemään ylitöitä ja työt kasaantuvat, mikä puolestaan johtaa lisäkustannuksiin. Henkilöstöressursseja ohjattaessa pitää huomioida myös riittävä osaamisen taso. Kenenkään ei tarvitse tietää kaikkea, mutta jokaisen on tiedettävä oma työnsä ja roolinsa tapahtumassa. Erityisesti yleisön palvelu on iskostettava kaikille, jotta asiakkaat eivät joudu kuuntelemaan kieltäviä vastauksia tiedusteluissaan. Tämä on erityisen tärkeää siksi, koska yleisö on se, joka tuottaa suurimman osan tapahtuman tuloista ja on maksanut rahaa viihtyäkseen tapahtumassa. Kukaan ei halua tulla kohdelluksi huolimattomasti tai töykeästi, kun on maksanut tapahtumasta. (Kauhanen ym. 2004, 105-106.)

4 TIETEELLISET MENETELMÄT

4.1 Kvalitatiivinen metodi

Kvalitatiivinen, eli laadullinen metodologia lähestyy tutkimuskysymystä usein aineiston kautta. Laadullisessa tutkimuksessa keskeisenä teemana toimivat merkitykset ja niiden tulkinta. Aineistoa kerätään usein haastattelujen, kirjeiden, havainnoinnin tai erilaisten kulttuurituotteiden avulla. Tutkimuksessa pyritään huomioimaan eri näkökulmia, mitään lukkoon lyötyä teoriaa muodostamatta. Kvalitatiivisen tutkimuksen tuottama aineisto on usein narratiivista ja usein suhteellisen subjektiivista, kertoen tuloksensa nimenomaan tutkijan näkökulmasta. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2009, 5–7.)

Kvalitatiivinen tutkimusmetodi käsitteenä pitää sisällään useita tutkimusongelman lähestymistapoja. Esimerkiksi Fenomenografia pyrkii tuomaan esille eri

ihmisten suhtautumisen tutkittavaan ilmiöön ja keskittyy nimenomaan eroavaisuuksien löytämiseen. Ground Theory -menetelmä tutkii uusia ilmiöitä ja pyrkii muodostamaan uutta teoriaa. Etnografian tutkimussuunta tarkastelee kulttuurin sisäisiä ilmiöitä ottamalla osaa ihmisten arkeen. Toimintatutkimus pyrkii löytämään ratkaisua vallitsevaan ongelmaan aktiivisesti osallistumalla käytännön tekemiseen. Tapaustutkimus ottaa tutkittavakseen aina yhden tapauksen kerrallaan miten- ja miksi-kysymysten avulla. Sosiaalinen konstruktionismi puolestaan jo hipoo filosofian rajoja ja yrittää selittää maailmaamme kielellisiä vuorovaikutuksia apina käyttäen. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2009, 36–46)

4.2 Teemahaastattelu

Teemahaastattelu, myös puolistrukturoiduksi haastatteluksi kutsuttu haastattelumuoto, putoaa lomakehaastattelun ja strukturoimattoman haastattelun väliin. Tällaisessa haastattelussa kysymysten järjestys vaihtelee haastateltavien mukaan, mutta kysymysten rakenne pysyy samana. Samalla haastateltavien vastaukset eivät ole sidottuja tiettyyn muotoon, vaan niihin voidaan vastata omin sanoin. Tämän haastattelumuodon ominaispiirteisiin kuuluu se, että kaikki haastateltavat ovat kaikki kokeneet saman tilanteen ja että haastattelija on tutkinut ilmiötä etukäteen ja tutkimuksensa perusteella laatinut kysymykset. (Hirsjärvi & Hurme 2006, 47-48.)

Tämäntyyppinen haastattelu kohdennetaan nimenomaan tiettyihin asioihin, joita ilmiöstä halutaan tutkia. Teemahaastattelu tutkii nimenomaan yhteisen ilmiön ymmärtämistä heijastettuna eri ihmisten kokemuksen läpi, jolloin ilmiön ymmärtäminen muuttuu haastateltavan taustan, uskomusten, kansalaisuuden ja tunteiden mukaan. (Hirsjärvi & Hurme 2006, 47-48.)

5 INTERNATIONAL WEEK

International Week on jo lähes kymmenen vuoden ajan ollut osa XAMK:in kulttuuritarjontaa. Toisaalta XAMK organisaationa on toiminut vasta alle vuoden. Tämä paradoksi on helposti selitettävissä: koulumme XAMK oli vielä vähän aikaa sitten KYAMK eli Kymenlaakson ammattikorkeakoulu. Samoin International Week on saanut alkunsa lähes kymmenen vuotta sitten International Partysta. (Clack, 2017)

Haastelemani lehtori Hugh Clack osaisi kertoa minulle järjestäneensä International Party:n jo lähes 10 vuotta sitten siinä toivossa, että sen aikaiset koulumme vaihto-opiskelijat voisivat tutustua toisiinsa paremmin. Ensimmäinen International Party toi ihmiset yhteen vain virvokkeiden ja pikkupurtavan pariin, mutta vuosi vuodelta ohjelma kasvoi ja monimutkaistui. Vuosien saatossa Party järjestäneet oppilaat jaettiin omiin vastuuryhmiinsä, joissa opiskelijoille järjestettäväksi tuli sellaiset yksityiskohdat, kuten ruoka, juhlapaikka ja ohjelma. Järjestäjryhmät joutuivat vastaamaan muun muassa sellaisiin kysymyksiin kuten ruokatarjoilun budjetti ja juhlapaikan äänentoistojärjestelmän hankinta. Kaikki järjestelyt tapahtuivat opiskelijavoimin. ”Eräänä vuonna opiskelijat onnistuivat varmistamaan tapahtumalle 17 perhepizzaa paikallisesta Bella-pizzeriasta. tietenkin tämän pizzerian nimi oli sitten meillä kaikessa painetussa materiaalissa.” Clack muisteli haastattelussa.

Vuosien edetessä tapahtuma kehittyi. Ohjelmanumeroiksi muodostuivat opiskelijoiden järjestämät muotinäytökset ja näytelmät. Ajan kanssa International Party:n ryhmäjako alkoi muistuttamaan nykyistä; eri maat edustavat itseään muille samalla tarjoten Maa-teemaista sisältöä. Idea International Week:istä tuli esille noin viisi vuotta sitten ja International Party toimi hetken tämän tapahtuman kanssa rinnakkain, kunnes ne päätettiin yhdistää yhdeksi kokonaisuudeksi. Samalla Food Tasting tuli osaksi International Week:in ohjelmatarjontaa.

Tämän vuoden International Week 2017 pidettiin marraskuun kuudennesta marraskuun yhdenteentoista. Tapahtuman ohjelmatarjontaan sisältyi vierasluennoitsijoita, interaktiivisia tanssiesityksiä ja opiskelijoiden tekemiä ruokia esitellyt Food Tasting. Vieraslentojen aiheet tänä vuonna olivat läheisesti sidoksissa koulumme oppimateriaalitarjonnan kanssa. Viisipäiväinen intensiivinen pankkikurssi oli haastateltavien mukaan jopa avuksi opiskelijoiden tentissä. Rijekan yliopistosta puhumaan tulleet Ivan Grezeta ja Sasa Zikovich pitivät intensiivikurssiaan läpi koko tapahtuman ajan. Kim Soaresin luennoi peliteollisuuden oivalluksista. Keskiviikon luennoitsija Norbert Meier Sveitsin Luzernin ammattikorkeakoulusta puhui kuuntelijoilleen muotoilun innovaatioista ja yrittäjyydestä. Samoin keskiviikkona puhunut tapahtuman pääpuhujana Toni

Tavi kertoi yrittäjyykokemuksistaan muun muassa yrityksestään, Nirvana-kahvilasta.

Tapahtuman kulttuuritarjontaan kuuluivat myös monet musiikkiesitykset. Maanantain salsaworkshop toi ihmisiä mukaan katsomaan ja osallistumaan. Tiistaina tapahtumayleisöä viihdytti Bollywood tanssiesitys, johon katsojat olivat tervetulleet mukaan tanssahtelemaan. Keskiviikon musikaalisesta tarjonnasta vastasi tanssiesitys, joka yhdisti nykytanssia ja Venäläistä kansantanssia. Kaikki tanssiesitykset tapahtuivat Food Tasting-tapahtuman aikana ja yhteydessä. Näin tapahtumayleisö sai nauttia sekä musiikkiesityksistä, että ruokamaistiaisista.

5.1 Tapahtumaprojekti ja Food Tasting

Yksi osa opinnäytetyötäni oli olla osana International Week-tapahtuman suunnittelua ja toteutusta. Tapahtuman järjestäminen oli minulle uusi kokemus, josta koen oppineeni paljon. Tulin mukaan tähän projektiin tietämättä siitä kovinkaan paljoa, mutta jo heti ensimmäisessä palaverissa sain suunniteltavasta tapahtumasta selkeän kuvan kiitos kanssajärjestäjien ja International Week-veteraanien, koulumme opettajien.

Jo ensimmäisessä palaverissa tuli myös ilmi, että tämänvuotinen International Week tulisi poikkeamaan edellisvuotisesta ainakin siinä, että tavallinen juhlapaikka Food Tasting:ille, koulumme Paja-ravintolan alakerta, oli jo varattu koulussamme samaan aikaan tapahtuvalle toiselle tapahtumalle. Jo tämä muutti ennakoasetelmia, sillä vuosien kokemuksella opettajat osasivat kertoa, että Food Tasting on ollut International Week:in suosituin yleisötapahtuma. Onneksi jo ensimmäisessä palaverissa päätimme, että tämänvuotinen FT tapahtuisi kolmipäiväisesti, niin että opiskelijaryhmät jaettaisiin kolmeen osaan tarjoamaan ruokiaan osallistujille kolmena peräkkäisenä päivänä. Uusi juhlapaikka tulisi olemaan koulumme keskusaulan toinen kerros, johon ryhmät mahtuisivat hienosti – kolmelle päivälle jaettuina.

Kokouksessa pohdittiin myös International Week:in tulevia vieraspuhujia ja yritettiin keksiä mahdollista ohjelmatarjontaa. Itse sain ensimmäisessä kokouksessa tehtäväkseni päättää, mihin tapahtuman osa-alueeseen opinnäytetyöni

keskittyisi. Päätin haluavani löytää tapahtumalle sponsorin, joka rahoittaisi osan hauskanpidosta ja ohjelmasta vastineeksi näkyvyydestä, jota IW tarjoaa. Esitin asiasta suunnitelman seuraavassa palaverissa. Lukuisista yrityksistä ja yhteydenottoyrityksistä huolimatta en saanut ketään sponsoroimaan tapahtumaa kokonaisuudessaan. Onneksi Kouvolan Lakritsi päätti pyynnöstäni tukea tapahtumaa lahjoittamalla meille 10kg tuoretta lakritsia, joka tapahtuman aikana jaksoi ihmetyttää ulkomaalaisia opiskelijoita.

Lahjoitetut lakut kävin hyvissä ajoin hakemassa Kouvolan Lakritsin tehtaalta paikan päällä. Sain samalla mukaani heidän mainosbannerinsa (kuva 2) koristamaan tapahtumaamme.

Kuva 2. Kouvolan lakritsin maistiaiset. (Kuusisto 2017)

Muutamien kokousten päästä tapahtuma alkoikin jo hahmottua ja itsellenikin tuli uusi ja konkreettisempi tehtävä itse tapahtumajärjestämiseen: sain vastatakseni ja vastuukseni IW:n suosituimman yleisötapahtuman, eli Food Tasting:in koordinoimisen. Aloitin työni esittäytymällä IB17-ryhmäläisille kasvotusten heidän tuntinsa alussa ja antamalla helle yhteystietoni. Valitettavasti kukaan ryhmistä ei tarttunut esittämäni mahdollisuuteen eikä ottanut yhteyttä minuun. Seuraava yhteydenmuodostusyritys oli se, että tulostin koulullamme

pieniä lappuja ryhmänjohtajille täytettäväksi, jotta saisin tietooni ryhmien kokoonpanon ja yhteystiedot. Lehtori Sara Chzerbai-Leppasen kautta delegoituna sain ryhmien yhteystiedot itselleni, tai ainakin suurimman osan ryhmistä.

Tämän jälkeen otin opiskelijaryhmiin yhteyttä sähköpostitse, esittäytyen heille ja kertoen ohjeita tapahtumasta; esitin ryhmien tapahtumabudjetin ja kerroin suunnitellut annoskoot, jotteivät he rupeaisi suunnittelemaan ja keksimään mitään budjetin ja ohjeistuksen ulkopuolelta. Samalla pyysin, että ryhmät lähettäisivät minulle ruokaideansa tapahtumaa varten. Valitettavasti pyyntöni ei vastattu; yksikään ryhmä ei noteerannut viestejäni, joten viikon odoteltuani lähetin uuden. Tässä viestissä asetin opiskelijoille aikarajan, johon mennessä olisi ruokaideat minulle toimitettava. Tämä sai ihmiset liikkeelle ja sainkin useamalta ryhmältä tiedon heidän suunnittelemistaan annoksista.

Käydessäni sähköpostikeskustelua ruoka-annoksista huomasin ryhmien sisäistäneen kertomani ohjeet annoskoista; esitetyt ideat oisi melko helppoa toteuttaa ja tarjoilla pienissä erissä. Ryhmien kanssa viestitellessä ilmeni myös jonkin verran ongelmia: opiskelijat olivat itse saaneet jakaa itsensä ryhmiin, mutta ilmeisesti ilman tarvittavaa kommunikaatiota keskenään; meillä olisi tänä vuonna kaksi Saksa-ryhmää. Onneksi asia selvisi vain opettajilta kysymällä ja sallimalla molempien ryhmien tehdä ruokansa tapahtumaa varten.

Tapahtumaprojekti eteni sujuvasti palaverien ja suunnitteluiden kautta. Palavereissa päätettiin muun muassa tapahtuman painetun materiaalin ulkonäkö, musiikkiesitykset ja tapahtuman aikataulu. Palavereissa tarjouduin myös kускаamaan opiskelijoita ruokineen, tapahtumapäivänä koululle ja sain vastuukseni Food Tasting:in ruokailuvälineiden, lautasten ja juomalasiens hankinnan. Pääsin myös ajamaan Food Tasting:in asiaa kasvotusten koulumme IB- ja vaihto-opiskelijoille ja rekrytoimaan halukkaita. Samalla selvisi osa ryhmien huolista, joita pääsin ratkomaan. Täällä sovin ensimmäiset kyydit, joilla ruoka saataisiin opiskelijoiden asunnoilta koululle, tarjouduin lainaamaan omaa wokkipannua tarvitsevalle ryhmälle ja järjestin pienille ryhmille vapaaehtoista apua LT-ryhmän riveistä. Valitettavasti auttamaan lupautuneet opiskelijat eivät kuitenkaan loppujen lopuksi auttaneet ryhmiään.

Tämä kokoontuminen ei koskenut pelkästään Food Tasting:iä ja oli vapaaehtoinen osallistua, joten kaikkia ryhmiä en tänä päivänä nähnyt ja siksi lähetin ryhmille vielä sähköpostiviestin ja kehotin heitä ottamaan minuun yhteyttä mahdollisten ongelmien, kyytien, välineiden tai minkä tahansa muun kanssa. Tämä kehoitus sai muutaman ryhmän ottamaan minuun yhteyttä ja esittämään ongelmansa, jotka iloitin selvitin. Valitettavasti taaskaan kaikki eivät reagoineen ajoissa ja selvittelin tarvittavia kyyditettäviä vielä tapahtumapäivien aikana.

International Week:iä varten painettuja julisteita oli paljon ja niiden ripustus jäi minun ja Jaana Kuusistin, toisen opiskelijan projektissa, ripustettavaksi. Koulumme seiniä tuli loppujen lopuksi koristamaan 50kpl A3 kokista julistetta, joiden lisäksi ripustimme kuusi isoa, yli metrin korkuista julistetta, kolme banneria kertoi tapahtuman nimen ja ajan aulassa, sekä 75kpl pöydälle taitettavia, pohjasta kolmion muotoisia pöytäständiä. Kaikkien näiden julisteiden taide ja muotoilu oli koulussamme graafista suunnittelua opiskelevan lidaliina Karppasen käsialaa.

5.2 Kolme päivää maistiaisia

Food Tasting:ia edeltäjänä päivänä kiersin ainakin neljä paikallista myymälää verraten kertakäyttöastioiden, -aterioimien ja serviettien hintoja ja ostaen edullisimmat välineet tapahtumaa varten. Food Tasting:in ensimmäisen päivän aamuna ajoin hakemaan ensimmäisiä ryhmiä opiskelija-asuntoloilta. Ryhmien ruuat oli pidettävä opiskelijoiden sylissä, ettei kaikki leviäisi pitkin takakonttia.

Koululla järjestimme toisen kerroksen aulaan Maa-ryhmille pöydät ja toin samalla astiat ja välineet. Tapahtuman avaisivat tänä päivänä Saksan, Tšekin, Vietnamin ja Venäjän ryhmät. Ryhmien tuotokset vaihtelivat valkosipulisista uunimakkaroista kevätkääryleisiin ja salaatteihin. Ruuat olivat vaatimattomasti astioissaan esillä, mutta tämä ei maistajia pidätellyt. Osa ryhmistä saivat minulta bluetooth-kaiuttimet lainaksi, joista soittaa maansa musiikkia juhlayleisölle. Kello 12.00 tapahtuma alkoi ja ihmiset tulivat maistelemaan opiskelijoiden tekemiä ruokia. Samalla alkoi kerrosta alempana salsa dance-

workshop, johon tapahtumayleisö sai osallistua. Itse säntäilin tapahtuman aikana pöydästä toiseen varmistaen, että kaikilla ryhmillä on tarvittavat välineet. Kiersin myös yleisön seassa haastatellen osallistujia. Tanssiesitys oli saanut paljon yleisöä, joskaan ei niin montaa osallistujaa, mutta sekä yleisö, että esiintyjät näyttivät viihtyvän. Food Tasting loppui maanantaina kello 13.30 eli puolentoista tunnin päästä alkamisen jälkeen. Lähes kaikkien ryhmien tarjottavat oli syöty loppuun jo ennen sitä. Järjestäjänä meille Jaanan kanssa jäi vielä tehtäväksi pöytien pyyhkiminen ja roskien siivous. Illalla minun piti käydä vielä kaupassa ostamassa lisää kertakäyttöastioita tapahtumalle.

Seuraava päivä alkoi jo itselleni tuttuun tapaan ryhmien kyydityksellä. Edellisiltana olin saanut käydä tekstiviesti-neuvotteluja niiden ryhmäläisten kanssa, jotka olivat juuri edellisiltana huomanneet tarvitsevansa apua tässä asiassa. Hieman asiasta neuvoteltuani tein useamman reissun opiskelija-asuntoloilta koululle. Toisen päivän tarjoilusta vastaisivat Espanjan, Unkarin, Kiinan, Ranskan, USA:n ja Valkovenäjän ryhmät. Tiistain tarjoilussa erityisesti loisti Espanjan ryhmä. Ryhmän tarjoilu koostui monesta pienestä alkuruuusta, jotka kaikki sopivat harmonisesti Espanja-teemaan. Ryhmä oli muista ryhmistä poikkeava siten, että sitä johti koulumme lehtori Päivi Korhonen ja ryhmä koostui koulumme vaihto-oppilaiden lisäksi espanjan kielikurssilaisista. Opettajan ohjaamana ryhmäläisten ruuat ja esillepano oli kokonaan eri luokkaa verrattuna toisten tuotoksiin. Suuri osa ryhmäläisistä myös ”lahjoitti” eli kustansi omaan laskuun ruokia tapahtumaa varten. Tämä on vaihtoehtoinen lähestyminen Food Tasting:iin, jota käsittelen myöhemmin.

Tiistain musiikkitarjonnasta vastasi Bollywood-tanssia harrastava ryhmä, joka sekä viihdytti yleisöä, että kannusti ihmisiä osallistumaan. Toisen päivän Food Tasting loppui myös puolentoista tunnin maisteluihin ja jäljelle jäi pöytien siivous ja roskien kerääminen. Kävin vielä illalla kolmannen kerran kaupassa ostamassa kertakäyttöaterioimia ja lautasia; tälläkin kertaa astiat olivat melkein loppuneet kesken.

Food Tasting:in kolmas päivä, keskiviikko 8.10. alkoi hieman aikaisemmin, koska tänään, tapahtuma alkaisi tuntia aikaisemmin, kello 11.00. Päivä alkoi kuitenkin samalla tavalla; ajoin opiskelija-asuntoloille, otin ryhmäläiset ruoki-

neen kyytiin ja vein heidät koululle valmistautumaan tapahtuman viimeistä päivää varten. Tänäpään ruokiaan tarjoilisivat Belgian, Italian, Albanian, Suomen Somalian ja Pakistanin ryhmät. Ryhmien annokset vaihtelivat tänäkin päivänä. Suomen ryhmä toi tarjottavaksi muun muassa perinteisiä, itsetehtyjä Karjalan piirakoita. Tarjolla oli myös tulista pataa, välipalaleipiä ja jopa makeita vohveleita. Tapahtumaa säesti esityksessään Venäläistä kansantanssia ja nykytanssia yhdistävä parivaljakko, jotka hekin toivottivat katsojia osallistumaan.

Keskiviikko toi päätökseen International Week:in Food Tasting -osion yleisön osalta jo kello 12.30. Itse jäin vielä siivoamaan ja järjestämään toisen kerroksen aulan pöydät takaisin omille paikoilleen. Tämän jälkeen vein vielä viimeiset tarvitsevat opiskelijat asuntolalle. Kävin tapahtuman jälkeen viemässä Kouvolan Lakritsin lainaaman mainosbannerin takaisin heidän toimipisteelle/tehtaalle kiittäen vuolaasti heitä vielä kerran tuesta ja lahjoituksesta.

Seuraava International Week:iä koskeva toimenpide minun osaltani oli julisteiden ja muun mainosmateriaalin pois kerääminen. Valitettavasti tehtävää ei ollut erikseen kenellekään spesifioitu, joten julisteet saattoivat roikkua koulumme seinillä hieman liian pitkään. Samoin aulan bannerit olivat ylhäällä vielä viikkoa tapahtuman jälkeen. Niiden irrotuksen pariin kävin harjan vartta apuna käyttäen, kurkotellen suojakaiteen yli. Olimme ilmeisesti niitä paikalleen laittaessa olleet liinakin tunnollisia, sillä kaikkien teippien irrotukseen meni yllättävän pitkä aika.

Viimeinen tehtävä, jonka IW:n tiimoilta hoidin, oli opiskelijoiden informointi koskien rahanpalautuslomakkeita. Informoin ryhmiä siitä, miten he saavat Food Tasting:iä varten käyttämänsä varat koululta takaisin. Food Tasting:in ruokien rahoituksen mekanismi oli hyvin yksinkertainen. Koulu lupasi hyvittää opiskelijoille heidän tapahtumaan käyttämänsä varat 30€ asti, kunhan kaikki kuitit ja dokumentit ostoista olisi liitettyinä lomakkeeseen. Ensin opiskelin asiaa itse täyttämällä kyseisen lomakkeen ja sitten kerroin kokemukseni perusteella mielestäni helpot ja yksinkertaiset ohjeet. Asiaa jouduttu myös se, että koulu antoi kaikille uuden ohjeistuksen ja takarajan, koska käytetyt varat olisi ilmoitettava tiettyyn päivämäärään mennessä, jotta ne saataisiin maksettua kuluvan budjettikauden aikana.

Kommunikaatiotaitoni saivat hieman negatiivista palautetta haastattellessani opettajaa tutkimustyön merkeissä. Olin ollut liian aggressiivinen kommunikoidessani opiskelijoiden kanssa. Tyylini välittää viestini koettiin vaativana. Lehtorin mukaan opiskelijoita olisi pitänyt puhutella neutraalimmin. Viesteissäni pyrin kannustamaan ihmisiä vastaamaan asettamiini tavoitteisiin, mutta huonolla menestyksellä. Koin, että lähettämäni pyynnöt kaikuivat kuuroille korville; asettamani aikatavoitteet ignoroitiin, ja pyytämäni informaatiota ei koskaan tullut. Hyvänä esimerkkinä tästä voi esittää sen, että tarjouduin auttamaan opiskelijoita useaan otteeseen; minuun vain piti ottaa yhteyttä ja kertoa tarpeensa. Silti monet ryhmät vasta viimepäivinä ennen tapahtumaa pyrkivät saamaan viimehetken kyytejä tai tarvitsemaansa tietoa.

Koin kuitenkin kaiken tämän erittäin opettavaisena ja näin mihin ongelmiin koulumme pedagogit päivittäin törmäävät. Oma kommunikaatiokyky ei yltänyt tehtävän tavoitteisiin; yritin viestiä opiskelijoille niin kuin vertaisilleni kanssatyöntekijöille (koska olenhan itsekkin vielä koulumme opiskelija) mutta minun olisi pitänyt suhtautua tehtävään neutraalimmin ja etäännyä omasta opiskelija- asemasta ja ottaa vain tiedonvälittäjän ja kommunikoijan rooli. Tulevaisuudessa vastaavassa tilanteessa vitsit ja lähestyttävä puhetapa (kirjoittaessa) pitäisi jättää pois. Tilalle tulisi ottaa käyttöön informatiivinen ja analyttinen puhuttelu. Mahdollisuuden mukaan tulisi käyttää tai edes lainata ylemmän tahon (tässä tapauksessa koulumme opettajat) auktoriteettia viesteissä mainittavan asian vahvistamiseksi.

6 TUTKIMUSTYÖ FOOD TASTING-TAPAHTUMAN KEHITTÄMISEKSI

Opinnäytetyöni tutkimuksellinen osuus keskittyy International Week:in Food Tasting osion. Yritän haastatteluiden kautta selvittää, mitä mieltä järjestäjät, opiskelijat ja osallistujat ovat tapahtumasta, miten he kokivat tapahtuman ja miten tapahtumaa voisi vielä parantaa. Haastattelin tutkimustani varten meidän International Week-työryhmän jäseniä, tapahtumaan ruokia valmistaneita ryhmiä ja tapahtumaan osallistunutta yleisöä. Yritin tutkia tapahtumaa sekä sosiaaliselta, että materialistiselta kannalta ja löytää ne asiat, jotka tekevät siitä koko International Week:in suosituimman ohjelmanumeron. Haastattelujen lisäksi sain lehtori Clakin neuvosta pitää IB17-ryhmälle yhteisen tunnin, jossa keskityttiin Food Tasting:in eri osa-alueisiin ja analysoitiin niitä ryhmissä.

Sain tästä kerätyksi itselleni opiskelijoidentuottamat materiaalit tutkimukseni avuksi.

6.1 Tiedon keruu ja analysointi

Minun tiedon kerääminen alkoi jo tapahtuman aikana, melko pian siitä, kun ensimmäiset osallistujat saivat maistaa heille tarjottavia ruokia. Kiersin tapahtuman aikana lehtiö kädessäni yleisön seassa pyytäen esittää muutama kysymys. Kolmen päivän aikana keräsin mielipiteet noin neljältäkymmeneltä osallistujalta. Moni vastaajista vastasi ryhmässä, mutta pyrin kirjoittamaan kaikkien vastaukset itselleni muistiin.

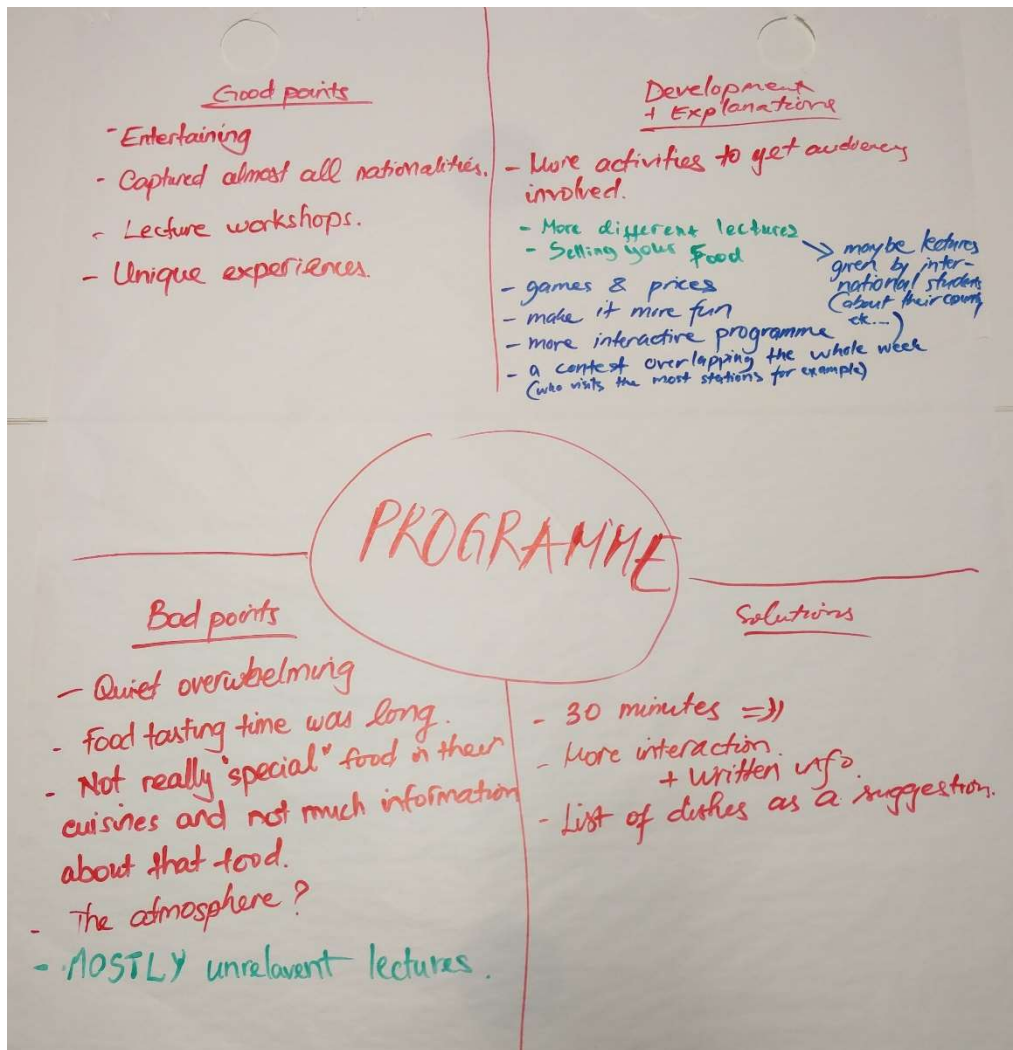
International Week 2017 päättyi ajallaan. Oma osuuteni ja osallistumiseni ei kuitenkaan loppunut tähän. Jo tapahtuman aikana kerroin opiskelijoille, että haluaisin haastatella ryhmiä tapahtumasta. Laadin ja tarkastutin kysymykset ja lähetin ryhmille sähköpostia pyytäen ihmisiä haastateltavaksi. Sain sovittua heti ensimmäisen haastattelun ja kävin tekemässä sen itselleni jo tutuksi käyneissä opiskelija-asuntolassa.

Tämä ensimmäinen haastattelu sekä auttoi minua hahmottamaan keskimääräisen haastattelupituuden, että lujitti päätöstäni haastatella nimenomaan ryhmiä, sen sijaan, että olisin sopinut yksittäiset haastattelut. Ajatukseni nimittäin oli, että teemahaastattelua työväliseenäni käyttäen saisin aikaiseksi keskustelua sekä haastateltavien kesken, että itseni kanssa ja tämän keskustelun seurauksena löytyisi tapahtuman epäkohdat ja kehitysidealat. Tämä menetelmä toimi, sillä juuri keskustelu sai ihmisten ideat virtaamaan.

Valitettavasti kaikki ei sujunut odotusteni mukaan. Lukuisista yhteydenottoyrityksistäni huolimatta, kaikki ryhmät eivät edes suvainneet vastata minulle, satikaan, että olisivat sopineet haastatteluaikoja. Olin erityisen pettynyt niihin ihmisiin, jotka tapahtuman aikana lupautuivat haastateltaviksi, mutta myöhemmin eivät edes reagoineet minun yhteydenottoihini. Onneksi haastateltavaksi suostui tulemaan sen verran moni ryhmä, että sain mielestäni melko hyvän mielikuvan ihmisten odotuksista ja kokemuksista. Minun on oletettava, että heillä, jotka eivät osallistuneet ei vain ollut muutenkaan mitään sanottavaa tapahtumasta.

Haastattelin opiskelijaryhmien lisäksi kaikkia International Week 2017-työryhmän jäseniä. Nämä haastattelut tein kahdenkeskeisinä haastatteluina haastattelurunkoa apuna käyttäen. Haastatteluissa tuli melko nopeasti ilmi se, miten noviisi itse olin tapahtuman näkökulmasta ja miten paljon koulumme lehtorit ja henkilökunta olivat vuosien saatossa projektin tiimoilta kokeneet. Moni mielestäni harkitsemisen arvoinen ajatus oli vuosian aikana kokeiltu, prosessoitu ja koettu käyttökelvottomaksi. Sain haastatteluista myös paljon vankkoja ideoita, miten kunkin haastateltavan mielestä tapahtumaa voisi viedä eteenpäin, kuulin tarinoita tapahtuman historiasta ja sattumuksista vuosien varrelta.

Kolmas tapa kerätä materiaalia tutkimustani varten tuli lehtori Hugh Clackin ehdottamana. Sain pitää ryhmälle IB17, joka oli suurimmaksi osaksi vastuussa tämänvuotisista maistiaisista, tunnin, jossa ryhmät pohtivat Learning Cafe-menetelmää apuna käyttäen tapahtuman eri aspektoja. Tämä toteutui siten, että jaoin luokan kuuteen eri ryhmään pohtimaan sellaisia asioita kuin tapahtuman ruoka, raha, paikka, tunnelma, aika ja ohjelma. Ryhmäläiset saivat keskustella keskenään, mikä heidän mielestään onnistui tämänvuotisessa Food Tasting:issa, mitä olisi voinut tehdä paremmin ja miten sitä kaikkea voisi parantaa entisestään. Seuraavaksi ryhmäläiset saivat kiertää muiden ryhmien pöytiä yhden jäädessä esittämään ideoita uusille tulokkaille ja kirjoittamaan uudet ideat, joita tulijat mukanaan toivat. Lopuksi ryhmät esittelivät vielä ideansa yhteisesti kaikille. Itse sain pitää ryhmien tuottaman materiaalin tutkimustani varten.

Kuva 3. Learning Cafe – Programme (Kailes 2018)

Kerättyäni tarvitsemani tiedot ja haastateltuani kaikkia halukkaita alkoi mielestäni pisin, ja jos olen täysin rehellinen, pitkävetaisin tutkimukseni vaihe. Tämä vaihe oli kaikkien haastattelujen litterointi eli puhtaaksi kirjoittaminen. Kirjoitin haastattelut ylös käyttäen apuna omaa haastattelurunkoa, mutta teemahaastattelun muodon huomioon ottaen tämäkin vaati jokaisen haastattelun kohdalla hienosäätöä, koska lähes jokaisessa haastattelussa kysymykset vaihtelivat yhteisen teeman sisällä. Analysoin ja kirjoitin yhdelle paperille myös tapahtuman aikana keräämäni yleisömielipiteet, sekä Learning Cafesta saadut vastaukset.

6.2 Odotukset ja tavoite

Ensimmäisenä haastatteluissani tutkin, mitä tapahtumalla haluttiin saada aikaiseksi ja minkälaiset odotukset tapahtumaa kohtaan ihmisillä oli. Haastattel-

lessani opettajia sain kuulla sellaisia hienoja termejä, kun kotikansainvälistäminen ja verkostoituminen. Kuitenkin vastauksia analysoidessani tulin siihen tulokseen, että International Week:in ja sitä kautta myös Food Tasting:in tarkoituksena oli tuoda kaikki koulumme opiskelijat ja opettajat yhteen kansainvälisyyden merkeissä; esitellä koulumme eri kulttuureita ja kansalaisuuksia edustavia opiskelijoita ja tuoda heidät lähemmäs suomalaisia opiskelijoita. Markkinoida koulumme vaihto- ja kansainvälisyysohjelmia ja kannustaa muita oppilait osallistumaan niihin. Ja viimeisenä, muttei vähäisimpänä: tuoda kampukselle eloa ja elämää tapahtuman muodossa ja yhdistää ihmisiä ruuan kautta. Ja tietenkin tavoittaa mahdollisimman monta ihmistä.

Pohtiessani haastateltavieni kanssa toteutuivatko nämä tavoitteet, vastaukset vaihtelivat. Olimme saaneet paljon osallistujia muun muassa vaihtamalla Food Tasting:in konseptia kolmipäiväiseksi, jolloin useampi ihminen pääsi osallistumaan tapahtumaan. Samoin tämänvuotinen paikka, keskellä koulumme toisen kerroksen aulaa aamupäivällä tavoitti ohikulkevia ihmisiä ihan eri tavalla verrattuna edellisvuosiin. Toisaalta, ihmisiä olisi vieläkin voinut olla haastateltavien mielestä enemmän ja varsinkin koulumme muiden opettajien osallistumattomuus askarrutti. Opettajien henkilökohtaiset odotukset tapahtumaa kohtaan kuitenkin enemmän tai vähemmän täyttyivät. Opiskelijat viihtyivät, ruokia oli paljon erilaisia ja koulumme kansainväliset opiskelijat pääsivät esittelemään kulttuureitaan ja maidensa ruokia.

Haastatellessani opiskelijaryhmiä heidän odotuksistaan tapahtumaa kohtaan sain lähes poikkeuksetta vastauksen, että aluksi jännitti vieraat ihmiset ja heille kokkaaminen ja samalla askarrutti tapahtuman tuoma lisätyömäärä. Heitä huolestutti raaka-aineiden saatavuus Suomessa ja mahdollisuudet valmistaa haluamaansa tarjottavaa puutteellisella välineistöllä. Opiskelijat olivat kuitenkin innoissaan päästä esittämään maidensa kulttuuria ja ruokia muille. Tehdessä ja suunniteltaessa ruokiaan ryhmäläiset tutustuivat paremmin toisiinsa ja auttoivat mahdollisuuksien mukaan muita ryhmiä.

Opiskelijoiden mielipide tapahtumaa kohtaan ei juurikaan muuttunut jälkeensä, joskin kenties vain parani; ihmiset olivat saaneet paljon mielenkiintoisia annoksia aikaiseksi ja tehdessä tutustuneet toisiinsa. Tapahtuma toimikin hyvänä jäänmurtajana opiskelijoiden välillä luoden parempaa ryhmähenkeä.

Tapahtuman aikana kiersin myös haastattelemassa yleisön seassa ja kysyin, mitä mieltä he ovat tapahtumasta. Lähes neljänkymmenen vastaajan kesken yksimielinen mielipide oli, että tämä on positiivinen ja mieluisa tapahtuma, jollaisia voisi olla koulullamme useamminkin. Tapahtuma toi eloa koulumme käytävälle ja hymyn osallistujien kasvoille. Annokset saivat positiivista palautetta ja tapahtuman kansainvälisyyttä arvostettiin.

Kuitenkaan ilman negatiivisia kommentteja ei nytkään säästyty. Osa haastateltavista imetteli toisten ryhmien annoksia ja niiden autenttisuutta sen maan kulttuuriin nähden. Samoin toivottiin parempaa jäsentelyä ja yksityiskohtaisempaa paneutumista maan ruokakulttuuriin. Joitakin annoksia miellettiin enemmänkin ”nuorison ruokana”, eikä maan ruokakulttuurin edustajana.

Paras palaute kuului kuitenkin mielestäni erään opiskelijan suusta näin: ”Tulin koululle maistiaisiin, vaikka tänä päivänä minulla ei ollut edes opetusta ja tätä ei kovin usein tapahdu!”

6.3 Resurssit

6.3.1 Haluaisimme tehdä näin, saisimmeko tähän rahaa?

Keräsin haastatteluissani paljon informaatiota siitä, mitä kaikkia resursseja tapahtuma käytti ja miten niiden käyttöä voisi parantaa. Rahallisesti International Week ja Food Tasting on mielenkiintoisella pohjalla. Tapahtumalle ei ole erikseen budjetoitu mitään vuotuisia varoja. Varat pitää joka vuosi anoa tarpeen mukaan. Käytännössä tämä menettely toimii; jokaisen ryhmän ylärajabudjetti asetetaan 30€ joista on helppo laskea korvattava loppusumma. Opiskelijat käyttävät omia varoja raaka-aineiden hankintaan. Kaikki kuitit otetaan talteen ja liitetään myöhemmin rahojenanomuslomakkeeseen, jonka koulu tarjoaa ja jonka avulla koulu korvaa opiskelijoille heidän käyttämänsä rahat.

Food Tasting:issa ylimenevä osuus jää opiskelijaryhmän itse maksettavaksi ja tämä yksityiskohta on tehty heille alusta asti erittäin selväksi. Silti erään ryhmän budjetti lähes tuplaantui. Onneksi suurin osa ryhmistä pääsi reippaasti

alle maksimisumman. Samoin osa tapahtumaan ruokia valmistaneista ihmisistä tekivät osan tuomisistaan ”lahjaksi” eli maksoivat omasta taskusta tuotukseen enemmän tarjottavaa tapahtumapöytään.

Kääntöpuolena budjetittomuudelle tietenkin on se, että koska budjettia tapahtumalle ei ole olemassakaan, niin kaikki ideat pitää tarkastuttaa maksajaosastojen kanssa. Tämän vuoden maksajia olivat koulumme liiketalous- ja kulttuuripuolet. Jos tapahtumalle olisi budjetoitu tietty kiinteä määrä varoja, voisi sen parametrien mukaisesti suunnitella ohjelmaa suoraan, aina lupaa kysymättä varoja hallinnoivilta tahoilta. Eräs haastattelussa kuulemani kommentti toteaa, tilanetten näin: ”Jos varoja olisi enemmän, voisimme tehdä enemmän”.

Tapahtumalle myönnetty kiinteä budjetti toisi uusia mahdollisuuksia ja liikkuvapautta päätöksentekoon, mutta samalla monimutkaistaisi rahan käsittelyprosessia. Kaikki kulut ja menot olisi raportoitava ja pidettävä tiukassa hallinnassa. Nyt käytäntö on yksinkertainen: tapahtumalle keksitään ohjelmaa ja mennään rahaa hallinnoivan ihmisen luokse kysymään ”Haluaisimme tehdä näin, saisimmeko tähän rahaa?”.

Projektin budjetti tai budjetittomuus ei ollut ainoa koulun tapahtumalle myöntämä tuki. Kaikki käytetty painettu materiaali oli koulun kustantamaa. Koulumme seiniä ja pöytiä koristamat lukuisat julisteet, esitteet ja bannerit eivät varmasti olleet ilmaisia tuotaa. Mutta jos projektivaroja olisi myönnetty valmiiksi, tulostettavaa materiaalia voisi tehdä enemmänkin. Esimerkiksi ryhmien pöytien ympärille voisi askarrella pahviset kulissit, joihin sitten kiinnitettäisiin liimattavat tulostetut pinnat, jotka olisivat kunkin vuoden teeman mukaisia ja graafisensuunnittelun opiskelijan tekemiä. Koko Food Tasting:in juhlapaikka voisi olla muutettuna yhdenmukaiseksi kansainväliseksi markkinapaikaksi.

6.3.2 Oikea aika, oikea paikka

Ajan puolesta Food Tasting oli poikkeuksellinen tänä vuonna kahdestakin syystä. Ensinnäkin tapahtuma jaettiin kolmelle peräkkäiselle päivälle ja toiseksi, se pidettiin lounasaikaan. Edellisvuotiset Food Tasting:it olivat olleet yhden päivän yleisökokouksia illallisaikaan. Paikka oli sekin aikaisemmasta käytännöstä poikkeava. Tämä tilanne johtui siitä, että koulullamme oli

samaan aikaan menossa toinenkin tapahtuma, Kansainväliset kulttuurialan kehittämispäivät ja sille oli varattu normaalisti Food Tasting:in käyttämä tila. Tämä normaalisti käytetty tila on koulumme Paja-ravintolan alakerrassa sijaitseva tila. Tavallisen vaihtoehdon karsiutuessa pois, jäljelle jäi käytettäväksi koulumme toisen kerroksen aula. Tämä tila ei kuitenkaan olisi millään voinut majoittaa koko tapahtumaa samanaikaisesti, joten se jaettiin suosiolla useammalle päivälle. Sattumat ja mukavuusalueelta poistuminen tuottivat kuitenkin jopa odotettua paremman lopputuloksen.

Haastatteluissani suurin osa opettajista mielsi tämänvuotisen Food Tasting:in normaalia onnistuneemmaksi ja pääällimmäisiksi syiksi mainittiin nimenomaan tilan toimivuus ja tapahtuman jakautuminen usealle päivälle. Myös tapahtuman ajankohta vaikutti suuresti menestykseen. Menestyksen salaisuus ei ole monimutkainen; aula oli logistisesti lähellä opiskelijoita ja lounasaikaan sen läpi kulki suuri joukko ihmisiä. Ohikulkijat pääsivät osallistumaan tapahtumaan vain olemalla oikeaan aikaan liikkeellä. Tapahtuman kolmipäiväisyys edesauttoi tavoittamaan useamman opiskelijan, sillä jos et päässyt osallistumaan ensimmäisenä päivänä, et menettänyt vielä kaikkea, vaan saatoit pyörähtää maistelemassa seuraavana tai sitä seuraavana päivänä. Tämä teki tämänvuotisesta Food Tasting:stä paljon lähestyttävämmän ja keräsi reilun määrän osallistujia.

Tapahtumayleisön haastatteluissa selvisikin, että suuri osa paikalle tulleista oli ollut vain ohikulkumatalla ja sitten jäänyt nauttimaan tapahtuman antimista. Tähän kellonaikaan (12.00-13.30 ma, ti ja 11.00-12.30 ke) koulussamme normaalisti pidempiä välejä tuntien välissä nimenomaan ruokailua silmällä pitäen. Ohikulkijat saivat hieman erilaisen lounaan tai jälkiruuan tapahtumasta, riippuen olivatko ensin käyneet syömässä. Lounasaika herätti myös pientä eripuraa haastateltavissa siinä, että muutama ihminen valitteli liian täyttä vatsaa ruokailun jälkeen ja että enää ei mahdu maisteltavat tarjottavatt. Toinen muutama olisi suonut tapahtuman olevan ilta-aikaan, mutta yleinen konsensus oli, että illalla ei suurin osa olisi tullut varta vasten tapahtumaa varten paikalle.

Kuva 4. Food Tasting aulan 2. kerroksessa. 1.kerroksessa tanssi-workshop. (Kuusisto 2017)

Uusi tapahtumapaikkakaan ei moitteilta säästynyt. Maa-ryhmien haastattelussa tulivat esille sellaiset seikat, kun liian kapeat käytävät, liian paljon melua ja tanssiesitykset eivät näkyneet hyvin. Kaikkia näitä seikkoja ei ratkaistu, mutta joitakin parannus ja kehitysideoita opiskelijoilta sain. Ensinnäkin kokonaan eri tapahtumapaikka, kuten mahdollisuuksien mukaan Paja-ravintola tai Meduusa-studio. Ryhmät ehdottivat myös luokahuoneiden käyttöä Food Tasting:issä; luokat voisivat olla jopa jaettu teeman tai vaikkapa maanosan mukaan ja niissä voisi olla ruokatarjoilun muassa muutakin esityksiä ja ohjelmaa.

Pajan koko alakerta, eli myös kokoustila, voisi olla varattuna tapahtumalle. Varsinkin jos pitäydytään useamman päivän Food Tasting:in konseptissa, poistuu tästä tilasta opettajahaastattelussa usein ilmi tullut tungos ja väenpaljous. Tätä ehdotusta toteuttaakseen on vain oltava hyvin varhain liikkeellä, jotta saa paikkavarauksen ajoissa tehtyä. Pitää myös muistaa, että vaikka Paja tai Meduusa-studio olisivatkin tilana toimivampia, niin niiden logistinen sijainti ei vielääkään vedä vertoja aulan keskeiselle sijainnille koulumme läpikulkupaikkana.

Tanssiesitykset olisi mielestäni saatava tulevaisuudessa Food Tasting:in kanssa samaan kerrokseen. Toisesta kerroksesta oli kyllä hyvä katsella alhaalla tapahtuvaa tanssimista, mutta esiintyjät ja workshoppiin osallistujat varmasti tunsivat itsensä eristetyiksi eri kerroksessa ollessaan. Tähän voisi olla yksinkertainen ratkaisu. Pidentetään tapahtuma-aikaa entisestään yhdellä päivällä, jolloin yhtä päivää kohden olisi vielä vähemmän tarjoilupöytiä ja esityksille jäisi hyvin tilaa samasta kerroksesta. Tämä ratkaisu tietenkin silloin, jos Food Tastingin aiotaan tulevaisuudessakin pitää toisen kerroksen aulassa.

6.3.3 Liian monta kokkia pilaa sopian

Haastatteluissani pyrin myös selvittämään opiskelijoiden halukkuutta osallistua enemmän International Week:in ja Food Tasting:in järjestämiseen ja toteutukseen. Vastaukset olivat taaskin parhaimmillaankin ristiriitaiset. Ryhmät kokivat, että mahdollisuus osallistua olisi ollut hyvä olla olemassa. Mutta toisaalta, kysyttäessä kuka olisi varmasti halunnut tehdä enemmän, ihmiset perääntyivät ja vetosivat koulukiireisiinsä. Silti selkeänä paistoi tunne siitä, että opiskelijat olisivat halunneet olla paremmin tiedotettuja siitä, mitä tuleva tapahtuma tuo tullessaan ja mitä heiltä odotetaan.

Opettajia haastateltaessa sama kysymys toi odottamattoman reaktion: useamman opiskelijan tuomista projektiin oli jo kokeiltu aikaisempina vuosina ja vieläpä vähemmän positiivisin tuloksin. Opettajien näkökanta oli selkeä, liian monta kokkia pilaa sopian. Pieni, tiivis ydinjoukko henkilökuntaa suunnittelemaan ja toteuttamaan tapahtumaa, höystettynä muutamalla opiskelijalla on paras kombinaatio, mitä on tähän mennessä testattu ja parhaaksi todettu. Muutama opiskelija tuo juuri sopivasti vaihtuvuutta ja uusia ideoita, mutta enempää ei tarvitse pataa hämmentämään.

Itse ehdottaisin tähän kompromissia. Olin yrittänyt toimia yhdistävänä henkilönä ryhmien kesken ja huomasin, etteivät he minua niin hyvin kuunnelleet. Mielestäni ainakin yksi kokous olisi pidettävä niin, että edes ryhmien johtajat olisivat mukana ja pääsisivät kuulemaan kaikki suunnitelman ja esittämään oman mielipiteensä. Samoin suunnittelusessio koko IB-luokkakoossa voisi tuoda opiskelijoille tunteen, että ovat oleellinen osa projektia. Samalla voisi

löytyä ideoita, joita opiskelijat haluavat toteuttaa, näin ratkaisten ongelman ohjelman keksimisen vaikeudesta. Tästä joukosta voisi valita vapaaehtoiset ryhmänjohtajat ja projekti henkilökunta, jotka olisivat paremmin kosketuksissa kanssaopiskelijoihin.

Opiskelijahaastatteluissa tuli myös ehdotus ottaa tutorit mukaan tapahtumaan, vaikkapa ryhmänjohtajiksi tai vastuuhenkilöiksi. Opettajat osasivat puolestaan vastata, että tätäkin on kokeiltu, tänä vuonna vain organisaatiomuutos oli ajanut tutorit kauemmas meidän työryhmämme komentoketjusta ja he jäivät pois tapahtumasta. Itse ehdottaisin, että tutorit otettaisiin edes sen verran mukaan, että heille informoitaisiin kaikki oleellinen tapahtumaan liittyvä tieto, vaikkapa luettavana tulosteena, jotta he osaisivat kysyttäessä välittää tämän tiedon eteenpäin. Tämä siksi, koska muuten tutorien auttava asema pikkuhiljaa murenee, kun aina kysyttäessä vastaus on ”en tiedä”. Ja mitäpä opiskelijat tekevät tutoreilla, jotka eivät osaa auttaa?

Haastatteluissa muodostui myös idea mahdollisesta tapahtuman juontajasta, joka kuuluttaisi Food Tasting:in ja koko International Week:in aikana eri tapahtumia, toimisi sisäänheittäjänä ja voisi vaikkapa koota koko tapahtumasta videokollaasin. Tuleva juontaja voisi olla vaikkapa viestinnän opiskelija, joka tekisi aiheesta opinnäytetyönsä.

6.4 Ideoita ja integraatiota

Pelkkää kiitosta ei palaute kuitenkaan antanut. Tapahtumayleisö jäi kaipaamaan informaatiota annoksista ja niiden sisällöstä. Eräs kommentti toi esille jopa sen mahdollisuuden, että allergikot tarvitsisivat tietoa annossisällöstä, jottei vahingossa tulisi syötyä jotakin keholle sopimatonta tai jopa myrkyllistä. Tämän ongelman voisi helposti ratkaista pyytämällä opiskelijoiden maaryhmiä tekemään jatkossa annoksista seikkaperäisen selosteen osallistujille nähtäväksi.

Itseasiassa ideaa voisi viedä vielä pitemmälle. Koulumme kulttuurin koulutusyksikön lehtori Esko Ahola ideoi kanssani haastattelussa mahdollisuudesta tuoda tähän vielä enemmän sisältöä. Jokaisen ryhmän ruokien yhteyteen vois

tuoda lyhyen, vaikkapa A4 kokoisen selityksen maan ruokakulttuurista, ruoka-perinteistä, perus raaka-aineista ja millä perusteella nämä ruuat on valikoituneet tänään tarjottavaksi (tämä ei itseasiassa ole haastateltavien mukaan ensimmäinen idea esittää ryhmien maiden tietoa, mutta tässä ideassa ulkoasu olisi siisti ja yhtenäinen). Ruokien reseptit voisivat olla kaikille nähtävillä tai jopa otettavissa mukaan tulostetussa paperimuodossa annosten vierestä, jos osallistujat tykättyvät ruokiin ja haluavat itse kokeilla kotonaan niiden valmistusta. Annoksista voisi jopa koota keittokirjan muistoksi ja jopa sisällyttää joka-vuotiseen International Week – Food Tasting-reseptiarkistoon.

Lehtori Ahola myös ideoi, että kyseinen A4:nen olisi graafisen puolen opiskelijan suunnittelema, visuaalisesti yhtenäinen pohja, johon ruokia suunnittelevat maaryhmät syöttäisivät vain vaaditut tiedot. Tämä opiskelija saisi korvaukseksi työstään kenties opintopisteitä tai korvaavuuksia ja tietenkin työnäytteen portfolioonsa.

Tällainen lähestymistapa vaatisi opiskelijaryhmiltä kuitenkin suurempaa sitoutumista tapahtumaan. Annokset olisi keksittävä ja lyötävä lukkoon hyvissä ajoin, jotta painettu materiaali ehtisi valmistua ajoissa tapahtumaa varten. Materiaalin tuottaminen voisi olla integroituna opetukseen vaikkapa ”kerro maastasi”-harjoitustyöhön. Tämä kuitenkin vaikeutuu, koska kaikki Food Tasting:iin osallistujat eivät ole yhden kansainvälisen luokan oppilaita, vaan mukana on usein koulumme muita vaihto-oppilaita ja vapaaehtoisia, jotka eivät todennäköisesti pääse tai edes tiedä osallistua tietyn ryhmän opetukseen tapahtumaa varten. Tiedon kulkua voisi tietenkin parantaa tekemälle tapahtumalle yhden yhteisen virtuaalialusta vaikkapa Moodleen, jossa kaikki tapahtumaan osallistujat kirjaisivat itsensä sisään International Week -Food Tasting-”kurssille” ja seuraisivat sieltä tehtävänantoja ja aikatauluja. Alustalla voisi olla myös kaikkea muuta tapahtumaan liittyvää hyödyllistä tietoa, kuten vastuu- ja yhteys-henkilöiden yhteystietoja ja tapahtuman alustavia, lukkoon lyötyjä aikatauluja, tietoa edellisvuotisista Food Tasting:istä, jotta ryhmillä olisi parempi käsitys, mitä heiltä odotetaan, ryhmäjako ja sitova menu tiettyyn aikatauluun mennessä. Itseasiassa koko Food Tasting-alustaa voisi pitää vapaavalintaisena kurssina, josta osallistujat saisivat muutaman opintopisteen, mutta vain kun kaikki osa alueet olisi suoritettu. Tämä varmistaisi aikataulujen pitävyyden ja sen, että kaikki tarvittava materiaali olisi saatavilla painoa varten.

Ajatusta voisi viedä vielä yhden askeleen eteenpäin. Tapahtuman integrointia opetukseen voisi parantaa siten, että kullekin ryhmälle olisi osoitettu oma ohjaava opettaja (tai yksi opettaja valvoisi ja koordinoisi muutamaa ryhmää). Tämä toisi tapahtumalle myös yhtenäisen ulkoasun, johon jotkut osallistujat kiinnittivät huomiota. Erityisesti edellä mainitsemani Espanjan-ryhmä, jota ohjasi ja koordinoi lehtori Päivi Korhonen toimii loistavana esimerkkinä tästä käytännöstä.

Lehtori Korhonen jo useamman vuoden ajan integroinut Food Tasing:in syksyn kieliopetukseensa. Hän oli jo syyskuussa kertonut espanjankielen kurssilleen, että tämä tapahtuma olisi tulossa ja että ryhmä osallistuisi siihen. Ryhmäläisille jaettiin paperiversioita tapahtuman ohjelmasta ja kerrottiin kunkin ryhmäläisen vastuualueet ja tehtävät. Koko ryhmän tarjoama menu oli Lehtori Korhosen käsialaa ja ryhmän yhdessä toteuttama. Päivi Korhonen korostaa haastattelussa, että tämänkaltainen integrointi takaa ryhmien ruuan tasalaatuisuuden ja että opettajan läsnäolo parantaa lopputuloksen laatua. Hänen mukaansa on opettajasta kiinni, viekö hän tapahtuman opetukseensa vai ei, mutta ”Tämä on mielestäni erittäin loistava kotikansainvälistymis tilaisuus, joka yhdistää, kansainvälistää ja verkostoi opiskelijoita. Koko koulu voisi olla mukana International Week:issä!” hän toteaa painokkaasti.

Useampikin haastattelemani opettaja oli tyytymätön kollegoidensa passiivisuuteen tapahtumaa kohtaan. Haastatellessani opiskelijaryhmiä olin itse ihmeissäni kommentteista, jotka kuvasivat opiskelijoiden yrityksiä kysyä tapahtumasta opettajilta saaden vastauksen, etteivät he tiedä tapahtumasta mitään. Jo koko tapahtuman nimi, International Week, viittaa yhtenäisyyteen ja kansainvälisyyteen. Siksi on valitettavaa, että osa opettajista suhtautuu tapahtumaan niin kuin vieraaseen ja heille kuulumattomaan asiaan ja mieltää sen ”Foreign Week:iksi”, joka on suunnattu vain vaihto- ja kansainvälisille opiskelijoille ja heidän ryhmänvalvojilleen, eikä ole missään tekemisessä heidän kanssaan. Opetukseen integrointi tai uuden kurssin tekeminen tapahtumalle olisi tähän ratkaisu, mutta on kuultava myös toinen osapuoli.

Haastatteluissa tuli ilmi toinenkin mielipide, ja se on se, että tekemällä tapahtumasta järjestelmällisen ja tarkasti säädellyn, siitä häviäisi myös opiskelijoille suotava vapaus ja vapaaehtoisuus. Samoin pitää huomata, että tapahtuman muuttaminen kurssimuotoon ja ottamalla jokaiselle ryhmälle vastuupettajan, toisi ylimääräistä työtä ainakin viidelletoista – seitsemälletoista opettajalle, jos otetaan luku tämänvuotisesta ryhmien määrästä. Tämä on ylimääräistä työtä etenkin niille opettajille, joiden opetus ei millään liity kieliin tai kansainvälisyyteen. Asiaa voi yrittää helpottaa keräämällä vain vapaaehtoisia opettajia tai tekemällä tapahtumasta kilpailun, jolloin opettajien mahdollinen kilpailuhenki veisi mielen pois ylimääräisestä vaivasta. Samoin voisi hyödyntää erään opiskelijan kehitysideaa ja arpoa esitettävä maa ja sen ruokakulttuuri sekä opettajien että opiskelijoiden kesken. Näin muuttuisi Food Tasting:in konsepti niin, että kukin ryhmä saisi ensiksi opetella esittämänsä maan kulttuuria ja ruoka-perinteitä ja sen jälkeen esittää huomionsa muille. Tämä toimisi nimenomaan silloin, jos halutaan muodostaa kurssi tapahtumasta, koska koko tiedon etsiminen ja esittäminen vastaisi paremmin opettamista ja kurssiluonnetta.

Pohdin haastatteluissa myös mahdollisuutta kasvattaa tapahtuman kävijämääriä vapauttamalla opettajien toimesta Food Tasting:ille varattu aikajakso opetuksesta. Mutta tähänkin oli selkeä vastaus: jos opiskelijat saavat vapautuksen tunneista, niin todennäköisesti tapahtumaa kohtaisi entistäkin suurempi exodus, kun kaikki lähtisivät kotiin. Ainoa kompromissi tähän oli haastatteluiden mukaan nimenomaan tapahtuman integroiminen opetukseen. Esimerkkinä tästä voisi olla se, että oppilaat pääsisivät tunnilta osallistumaan maistiaisiin, mutta olisivat valmiina keskustelemaan Food Tasting:in jostakin osa alueesta vaikkapa seuraavalla tunnilla. Vastaavasti opiskelijat voisivat lähteä kotiin, mutta joutuisivat siinä tapauksessa kirjoittamaan pitkähkön esseen itseopiskeluna. Lehtori Hugh Clack esitti, että keskustelut voisivat koskea nimenomaan kurssin aihetta. Esimerkiksi kirjanpidon tunnilta poistuneet opiskelijat pohtisivat tapahtuman kuluja, toimitusketjujen hallinnan tunnin oppilaat tapahtuman logistiikkaa ja kielikurssilaiset pyrkisivät käyttämään oppimaansa kieltä kysyäkseen jotakin ruoka-annoksista.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA KEHITYSIDEAT

“Kommunikoijalla” oltava sama auktoriteetti kuin opettajalla, jotta kaikki vastaukset tulisivat ajallaan. Opiskelijalla, joka saa ensi vuonna minun tämänvuotisen tehtäväni toimia yhteydessä koulumme vaihto-opiskelijoihin Food Tasting-ohjelmanumeron tiimoilta, on oltava auktoriteetti vaatia tuloksia ja vastauksia. Tämä johtopäätös tulee puhtaasti omasta kokemuksesta tämän projektin parissa. Myönnän, että omat kommunikaatiotaidot viestiä voivat olla puutteellisia, mutta väitän silti, että jos minulla olisi ollut sanojeni takana opettajan auktoriteetti, niin en olisi joutunut kirjoittamaan samoja viestejä viikosta toiseen pyytäen opiskelijoita vastaamaan.

Tapahtuman budjetttömyys: Tapahtumalle myönnetty kiinteä budjetti toisi uusia kehitysmahdollisuuksia ja liikkumavapautta päätöksentekoon, mutta samalla rajoittaisi toimintaa budjetin tarkkailun ja raportoinnin vuoksi. Tämä toisi ylimääräistä työtä nykyiseen, ideaa vastaan saatavan rahaan nähden.

Paikka ja aika: Food Tasting keräsi jopa odotettua paremman suosion ”onnistuneen” paikkavalinnan vuoksi. Lauseessa on lainausmerkit juuri siksi, että kyseinen onnistuminen on puhtaasti olosuhteiden tuotosta. Toisen kerroksen aula kolmena peräkkäisenä päivänä pidetty tapahtuma onnistui yli odotusten, mutta paremminkin olisi voinut toimia. Tapahtumaa voisi viruttaa entistäkin useammalle päivälle; onhan kyseessä International Week(!), jolloin maistiais-pöytiä per päivä tulisi olemaan vähemmän jättäen tilaa tanssiworkshopille samaan kerrokseen.

Tapahtuman jakaminen useammalle päivälle toimisi muuallakin, kun aula. Paja-ravintolan alakerran klaustrofobisuus lientyisi huomattavasti, jos tapahtumaa pidettäisiin usean päivän aikana. Samalla voisi varata viereinen projektila tapahtuman käyttöön laajentaen huomattavasti tapahtumapaikan käytettävää pinta-alaa. Tätä tilaa varatessa on vain muistettava, että syksy koulusamme on melko vilkasta aikaa ja muutkin tahot saattavat olla tilan tarpeessa, joten tilan varaaminen olisi tehtävä hyvissä ajoin.

Vaihtoehtoisesti Food Tasting voisi pitää myös koulumme luokkahuoneissa. Huoneet voisi jakaa vaikkapa teeman tai maanosan mukaan. Tätä ideaa kuitenkin hankaloittaa se, että International Week:in aikana on normaalia opetusta ja luokkahuoneet ovat jo käytössä.

Opiskelijoita ideointiin. Haastatteluiden perusteella opiskelijoilla voisi olla kiinnostusta osallistua enemmän tapahtuman ideointiin ja järjestämiseen, mutta opettajakokemukset puhuvat tällaista käytäntöä vastaan. Minä ehdottaisin tähän kompromissia. Seuraava IB-luokka, joka on tapahtumassa mukana voisi saada kutsun vapaaehtoiseen suunnittelukokoontumiseen. Tässä tilaisuudessa kerrottaisiin suurpiirteisesti tapahtuman tavoitteet ja odotukset, listattaisiin opiskelijoille koitua työ ja annettaisiin vapaa puheenvuoro niille, jotka haluavat esittää mahdollisia ideoita tapahtumaa varten. Pitäisin kokoontumisen vapaaehtoisena siksi, että paikalle saapuisivat vain ne opiskelijat, jotka oikeasti ovat kiinnostuneet tuomaan ideansa tapahtuman kehittämiseen. Kokouksessa voisi käydä ensin läpi jo lukkoon lyödyt asiat, kuten tietyt ohjelmanumerot ja vieraspuhujat ja sitten antaa opiskelijoille mahdollisuuden keksiä tapahtumaan lisäsisältöä, jota he ovat itse valmiita toteuttamaan. Tästä opiskelijoiden joukosta voi myös esittää mahdolliset ryhmien johtajat Food Tasting-tapahtumaa varten.

Osallistujat tulisivat automaattisesti toimimaan informaation lähteinä lopulle luokalle, jolloin kaikkien käsitys tapahtuman luonteesta ja tarkoituksesta väkisin selkeytyisi. Tilaisuuteen voisi kutsua koulumme KV-tutorit juuri tästä nimenomaisesta syystä. Tilaisuuden pitämisellä on myös sellainen hyöty, että opiskelijat saavat mahdollisuuden vaikuttaa tai edes sanoa mielipiteensä asiasta. Ja jos vaikka kukaan ei paikalle ilmaannu, niin tämä mahdollisuus on ollut olemassa ja kaikille annettu. Näin ollen kenelläkään ei ole asiasta mitään valittamista, jos eivät itse suvainneet paikalle tulla.

Ruoka-annoksiin lisää informaatiota. Maistettavien ruokien sisällöstä kaivattiin enemmän tietoa. Tämä tuli esille minun kierrellessä haastattelemassa juhlayleisöä. Tarvetta perusteltiin niin mielenkiinnolla, kun allergikkojen tarpeella.

Ruokien sisältö voisi olla esillä annosten vieressä, yhtenäiselle pohjalle tulostettuna seuranaan perustelut kyseisen ruuan historiasta ja tarjottavaksi valinnasta. Annosten vieressä voisi olla myös tulostettu, mukaan otettava resepti, jonka maistaja voisi halutessaan viedä mukanaan. Nämä reseptit voisi lopuksi koota yhdeksi reseptikirjaksi ja lisätä International Week-reseptiarkistoon, joka kasvaisi vuosi vuodelta.

Arkisto auttaisi myös tulevien International Week:ien suunnittelussa antamalla osallistujille selkeän kuvan, mitä aikaisempina vuosina on tehty ja mihin annettu budjetti saadaan riittämään (tätä helpottuisi lisäämällä resepteihin tai ainesluetteloon hintaerottelu ja kokonaishinta, sillä annokset on täytynyt alusta pitäen suunnitella sopimaan annettuun budjettiin).

Tämä lähestymistapa vaatisi opiskelijoilta entistä suurempaa sitoutumista tapahtumaan paljon tiukemmalla aikataululla. Haastateltaessa, opiskelijat olivat tapahtuman alussa huolissaan tapahtuman luomista paineista ja lisääntyneestä työmäärästä. Kyseistä huolta voisi lievittää integroimalla tapahtuma opetukseen ja tarjoamalla siitä korvaukseksi opintopisteitä.

Tietoalusta. Jotta kaikki pysyisivät kärryillä tapahtuman yksityiskohdista, aikatauluista ja sovitusta asioista, olisi tapahtumalle tehtävä tietoalusta vaikkapa Moodleen, tai vastaavaan kaikille helposti lähestyttävään formaattiin. Alustalla voisi näkyä vastuuopettajien ja -opiskelijoiden yhteystiedot, sovitut päivämäärät, ryhmäinformaatiot, ruoka-annokset maittain ja yleinen tapahtumainformaatio, kuten budjetti, ohjelma, esiintyjät ja vieraspuhujat.

Alustan Q&A osio olisi avoin kaikille osallistujille ja siellä voisi keskustella vaikkapa kyydeistä, välineistä (vaikkapa kattilat, kulhot, kaiuttimet), raaka-ainesaatavuuksista tai apuhenkilöiden värväämisestä. Alustaa päivitetäisiin vähintään kerran viikossa viikkopalaverin jälkeen. Sitä voisi hoitaa vaikkapa vastuuopiskelija osana opinnäytetyötään. Sama opiskelija voisi tehdä tapahtumalle tätäkin lähestyttävämmän WhatsApp-ryhmän, johon kaikki osallistujat kutsuttaisiin keskustelemaan. Vastuuopiskelija poimisi ryhmästä oleellisia tietoja ja ideoita ja kertoisi niistä opettajien viikkopalaverissa; tämä voi olla monelle opiskelijalle huomattavasti lähestyttävämpi kanava esittää asiansa.

Integraatio. Yksi suurimmista huomioista, joita tein tutkimuksessani, on mahdollisuus integroida International Week suoraan opetukseen. Tämä integraatio voidaan toteuttaa monella tapaa. Yksinkertaisi tapa on, että International Week:istä tietoiset opettajat päästäisivät oppiskeliensa kiertämään vaikkapa Food Tasting pöytiä. Opiskelijat osallistuisivat tapahtumaan mutta samalla yrittäisivät pohtia opettajansa asettamaa kysymystä, jota pohdittaisiin yhdessä myöhemmällä tunnilla. Esimerkiksi kirjanpidon tunnilta poistuneet opiskelijat pohtisivat tapahtuman kuluja, toimitusketjujen hallinnan tunnin oppilaat tapahtuman logistiikkaa ja kielikurssilaiset pyrkisivät käyttämään oppimaansa kieltä kysyäkseen jotakin ruoka-annoksista.

Toinen tapa integroida tapahtuma opetukseen tulee tämänvuotiselta Espanjarhymältä. Espanjan maistelupöytä on koko kielikurssin yhteinen tuotos ja opettajan suunnittelema ja koordinoima kokonaisuus. Kurssilaiset tiesivät jo kurssin alussa osallistuvansa tapahtumaan ja saivat jokainen tehtävä- /vastuualueen. Kurssilaiset olivat hyvissä ajoin tietoisia koko International Week:in ja erityisesti Food Tasting:in ohjelmasta ja aikatauluista. Kurssilaisten tuottamat ruuat ja ulkoasu olivat selkeästi muita maaryhmiä korkeampaa tasoa.

Mielestäni suurin potentiaali integraatiolle tulee mahdollisuudesta muuttaa tapahtuma International Week kurssimuotoon. Tämä lähestymistapa sekä integroisi useita edellä mainittuja ideoita, että ratkaisisi useita edellä mainittuja ongelmia. Ensinnäkin kurssimuodon omaksuminen vaatisi tapahtumalle tehtävän Moodle-alustan, josta kaikki oleellinen kusiin liittyvä olisi luettavissa, seurattavissa ja tarkkailtavissa poistaen näin opiskelijoiden tietämättömyyden ja tarpeen etsiä informaatiota muualta. Kurssia varten tuotettu materiaali, kuten edellä mainittu esitettävän ruuan resepti, raaka-aineluettelo ja maaesittely edesauttaisi aikataulujen pitävyyden palautuspäivien muodossa. Tämä puolestaan helpottaisi painetun materiaalin tuottamisen ajoissa. Kurssin läpäisy olisi kiinni edellä mainituista palautuksista ja raportista tai learning diary:sta.

International Week-kurssi voisi olla vapaavalintainen kaikille opiskelijoille ja tarjoten vaikkapa 3 opintopistettä osallistujalle. Kurssin voisi myös uusia seuraavana vuonna, mutta tästä saisi enää vain yhden opintopisteen. Tämä takaisi tapahtumalle tarvittavan apurimäärän ja työvoiman.

Integraation ei tarvitsisi edes päättyä tähän, International Week-kurssi voisi olla integroituna pakollisena koulumme International Business opiskelijoiden ensimmäisen vuoden opintosuunnitelmaan; nämä opiskelijat ovat jo muutenkin tapahtuman suurin toteuttajajoukko. Opintopisteiden antaminen tapahtumaan osallistumisesta saisi tämän tuntumaan osalta opetusta ja hävittäisi opiskelijoiden tarpeettomat paineet ylimääräistä tekemistä kohtaan. Se lisäisi sitoutumista tapahtumaan, sen sääntöihin ja aikatauluihin varsinkin, jos raportointi ja tehtävien suorittaminen on edellytys kurssin läpäisylle. Aina on toki olemassa vähemmän motivoituneita opiskelijoita jotka eivät hoida asioita ajoissa; he pystyisivät suorittamaan tapahtuman seuraavana vuonna.

Kurssina tapahtumalle voisi määrätä pidettäväksi yhden tai useamman oppitunnin, johon voisi odottaa ainakin suurinta osaa kurssilaisista paikalle. Tätä voisi johtaa yksi tai useampi opettaja ja kurssin maat voisi vaihtoehtoisesti arpoa kurssilaisryhmien kesken. Näin opiskelijat joutuisivat ensin etsimään tietoa maastaan ja oppimaan sen ruokakulttuuri, minkä jälkeen ryhmien tuotos olisi esillä Food Tasting tapahtumassa kaikkien nähtävillä, arvioitavana ja kenties kilpailemassa muiden ryhmien kanssa. Arvottavat maat voisi valita nimenomaan koulumme IB ja vaihto-opiskelijoiden maista ja kyseisten maiden edustajat voisivat jopa kiertää tapahtumapöytiä kommentoimassa annosten autenttisuutta. Tämä tekisi tapahtumasta vieläkin interaktiivisemmän ja loisi keskustelua varsinkin uusien IB ja vaihto-opiskelijoiden kesken, mikä oli ollut aikoinaan International Partyn tarkoitus.

Integraatiosta puhuessa on kuitenkin muistettava tapahtuman vapaaehtoisuus ja vapaus. Mikä tahansa integroimisen muoto rajoittaa, muuttaa tai jopa poistaa kokonaan tapahtuman vapaaehtoisuuden periaatteen. Tässä onkin kysymyksen paikka: halutaanko tapahtumasta tehdä yhtenäinen ja sääntöihin kahlittu, mutta samalla helposti ohjailtava ja järjestelmällinen prosessi, vai halutaanko säilyttää vapaaehtoiseen henkeen perustuva, paikoin hankalammin ohjailtavissa oleva, mutta vapaamuotoisempi kulttuuritapaaminen.

LÄHTEET

Ahola. E. 2017. Lehtori. Haastattelu. 15.12.2017. XAMK

Bowdin, G., McDonnell, I., Allen, J., O'Toole, W. 2002. Events Management. Bodmin: Great Britain MPG Books Ltd.

Hirsjärvi, S., Hurme H. 2006. Tutkimushaastattelu, teemahaastattelun teoria ja johdanto. Helsinki: Yliopistopaino.

Iiskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumanjärjestäjille. Suomen graafiset palvelut Ltd.

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. Tietoa xamkista. Internet sivu. Saatavissa: <https://www.xamk.fi/xamk/> [Viitattu: 1.3.2020]

Kauhanen, J., Juurakko, A. & Kauhanen, V. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. 1. painos. Helsinki: WSOY.

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2009. Menetelmäopetuksen tietovaranto. E-kirja. Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Saatavissa: http://www.fsd.uta.fi/fi/julkaisut/motv_pdf/KvaliMOTV.pdf [Viitattu: 16.11.2017]

Silvers, J. 2012. Professional Event Coordiantion. 2. painos. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.

Vallo, H., Häyrinen, E. 2014. Tapahtuma on tilaisuus. 4. uudistettu painos. Helsinki: Tietosanoma Oy.

1. Mitä mieltä olet Food Tasting tapahtumasta?

1. Mitä ajattelit, kun ensimmäisen kerran kuulit projektista/tapahtumasta?

2. Muuttuiko mielipiteesi tapahtuman aikana/jälkeen?

3. Mitä ongelmia/hankaluuksia koit tapahtuman tekemisen aikana?

4. Mitä mieltä olet tapahtumaohjelmasta ja tunnelmasta?

5. Olisitko halunnut päästä enemmän osallistumaan tapahtumaan?

6. Mitä tekisit toisin tämän kokemuksen pohjalta?

7. Kehitys ja parannusideoita yleensä, sana vapaa.

1. What's your take on food tasting event?
2. What was your first impression, when you first heard about this event?
3. Did your opinion change now, after the event?
4. Did you experience any difficulties during the event planning or the event itself?
5. What are your thoughts on event's ambiance/atmosphere? What about program? (dance workshops)
6. Would you have liked to participate more in the event planning or arrangements?
7. What would you change, based on this experience?
8. Your thoughts and ideas to improve the event.

1. Mikä oli tapahtuman tavoite/tavoitteet?
2. Täyttyivätkö asetetut tavoitteet?
3. Toteutuiko ohjelma toivotulla tavalla?
4. Olivatko tapahtumalle myönnetyt varat käytetty mielestäsi tehokkaasti?
5. Miltä tämänvuotinen juhlapaikka mielestäsi vaikutti?
6. Oliko food tastingille varattu riittävästi (/liikaa) aikaa?
7. Mikä on mielipiteesi tapahtuman ajankohdasta?
9. Olisiko tapahtuma tarvinnut enemmän henkilökuntaa (opiskelijoita) tapahtumapäiväksi?
10. Kehitys- ja parannusideoita, sana vapaa.

1. What was the goal/objective of the event?
2. Did the objective come to be?
3. How about your own expectations?
4. Were the project funds allocated properly?
5. What do you think of this year's venue?
6. Was daily food tasting allocated enough/too much time?
 - 6.1. Liberating the lessons for students for the event?
7. What are your thoughts on event's timeslot?
8. Would food tasting have event needed more personnel? More
 - 8.1. How about including more students in the idea-making sessions?
 - 8.2. What about having a first idea session for all (IB) and working the
9. Your thoughts and ideas to improve the event. (this year's FT)
10. How about making the Ft more structured for the students?

International Week:iä markkinoitiin koulullamme julisteilla seuraavassa määrin:

- 3kpl isoja bannereita aulassa
- 50kpl A3-kokoisia julisteita ympäri koulurakennusta
- 75kpl pöytäständejä
- 6kpl isoja ohjelmajulisteita
- 18kpl maanimiä (vaihtelee tarpeen mukaan)

Kysymysrunko Food Tasting:in aikana tapahtumayleisökysymyksistä.

Liite 6

Mitä mieltä olet tällaisesta tapahtumasta?

- ilmapiiri?
- viihdearvo?
- tarpeellisuus?

Mitä mieltä olet tapahtuman (Food Tasting) ajankohdasta (kellonaika, 12-13.30).

Mitä jäit kaipaamaan tapahtumalta?

- kehitysideoita?
- toiveita?